

SĒKLA NEMANTOS KOPĀ AR SĒNALU

1 Vēl pastāvēsim kājās nelielai lūgšanai. Nolieksim mūsu galvas.

2 Dārgais Dievs, mēs uzskatām to par lielu privilēģiju būt šeit šovakar šajā reizē, lai nestu dzīvo Kristu mirstošai pasaulei un mirstošai paaudzei.

3 Mēs lūdzam, Kungs, lai Tu svaidi mūsu vārdus un mūsu centienus, lai tie neatgrieztos pie Tevis tukšā, bet lai tie piepildītu to, kam tie ir paredzēti.

4 Palīdzi ikvienam vīrietim, sievietei, zēnam vai meitenei, kas šodien ir šeit, kuriem ir vajadzība. Un, Tēvs, mēs zinām, ka mums visiem ir vajadzīga palīdzība. Un šodien, kad mēs šovakar dosimies prom, dāvā, lai mūsu sirdīs būtu tāda pati sajūta kā tiem, kas nāca no Emavas, kļuvuši par Kristus augšāmcelšanās lieciniekiem, sacīdami: “Vai mūsu sirds mūsos nedega, kad Viņš runāja ar mums ceļā?” Dāvā to, Kungs!

5 Dziedini slimos un nomocītos. Lai pēc šodienas dievkalpojuma starp mums vairs nav neviena savārgušā. Un vairāk par visu, lai šeit vairs nav neviena neticīgā, Kungs. Lai viņi visi notic mūžīgajai dzīvībai. Jo tas ir mūsu mērķis, kura dēļ mēs esam šeit sapulcējušies.

6 Šīs svētības mēs lūdzam Dieva Valstības godam Dieva Dēla Jēzus Kristus Vārdā. Āmen.
Varat apsēsties.

7 Ir labi šovakar atkal būt šeit. Es redzu, ka daži cilvēki stāv, un es domāju, ka jau ir izveidoti telefona savienojumi uz daudzām pilsētām visā valstī; uz Sanfrancisko, Tūsonu, uz austrumiem. Un mēs caur telefonu sūtam viņiem sveicienus. Šovakar mēs esam šeit, auditorijā. Un galvenā auditorija ir pārpildīta, un ejās un gar sienām, it visur stāv cilvēki. Un mēs saprotam, ka rītvakar mēs mēģināsim atvērt otru pusi šeit, uz sporta zāli, lai palielinātu auditoriju, tad mēs uzņemsim varbūt vēl pāris tūkstošus cilvēku. Tāpēc mēs ceram, ka rītvakar... Ja šovakar, pirmajā vakarā, ir pārpildīts, nu, tad mēs domājam, ka rītvakar būs vēl vairāk. Un es redzu, ka viņi jau šovakar uzstāda papildu krēslus un visu pārējo.

8 Mēs ļoti gaidām, pirmkārt, Kunga Jēzus atnākšanu; otrkārt, pazudušo dvēseļu glābšanu, lai tās pieņemtu Viņu šovakar un būtu gatavas Viņa atnākšanai, kad Viņš parādīsies.

9 Es vēlos īpaši pasveicināt un apsveikt visus šos lieliskos vīrus uz platformas, jo es saprotu, ka daudzi no viņiem ir kalpotāji. Uz platformas sēž pāris simtu vai vairāk cilvēku, un mēs noteikti esam pateicīgi, ka viņi ir šeit.

10 Visiem jums, ļautiņi, lai kur jūs atrastos, dažādās valsts daļās... Un es saprotu, ka daži no jums šeit ir no aizjūras, no ārzemēm. Tāpēc mēs esam pateicīgi, ka esat šeit, lai kopā ar mums baudītu šo sadraudzību, ko, kā mēs ceram, Dievs dāvās mums šīs tikšanās laikā.

11 Šķiet, ka kopš es sāku domāt par atgriešanos uz šīm dažām sanākšanas dienām, manā sirdī ir radusies dīvainā trauksme un stipra sajūta, ka kaut kas teju teju notiks. Es nezinu, kas tas ir, bet es ceru, ka tā ir liela atklāsme no Dieva, kas mūs sagatavos un padarīs mūs par labākiem Viņa Valstības pilsoņiem, kamēr mēs staigājam šajā tumšajā grēka un neticības pasaulē.

12 Šovakar šis zemes gabals, tieši šī vieta, man nozīmē ļoti daudz. Kopš es uzzināju, ka šeit ir uzcelta šī skolas auditorija, es esmu vēlējis šeit novadīt dievkalpojumu. Esmu ļoti pateicīgs skolas valdei un tiem, kas visžēlīgi mums to atļāva.

Tieši šajā vietā, apmēram šeit, kur šovakar atrodas šī ēka, pirms aptuveni trīsdesmit gadiem notika liels notikums, tieši šeit, uz šīs zemes. Tolaik tas bija tikai irbuleņu lauks. Un es dzīvoju mazā mājiņā, kas atradās nedaudz tālāk, apmēram divsimt jardu attālumā. Tajās dienās es biju ļoti noraizējies par sava tēva un mātes glābšanu. Šovakar viņi abi jau ir aizgājuši. Un tajā dienā es biju īpaši noraizējies par savu tēvu. Atceros, ka es gulēju uz terases. Bija silts, vasaras laiks.

13 Manuprāt, tas ir rakstīts tajā mazajā grāmatiņā ar nosaukumu “Jēzus Kristus ir tas pats vakar un šodien, un mūžīgi”, vai arī grāmatiņā ar nosaukumu “Es biju paklausīgs Debesu vīzijai”.

14 Un, gulēdams uz lieveņa, es pēkšņi tiku pamodināts, un man uz sirds uzgūla nasta par manu tēvu. Arī daudzi no jums šeit, pilsētā, pazina manu tēvu. Es domāju, ka viņš bija lielisks cilvēks, kaut arī viņš bija grēcinieks. Un... Bet viņam bija ļauns ieradums, ar kuru es visu laiku centos cīnīties, cik vien varēju, tā bija dzeršana. Un tajā vakarā viņš dzēra. Un es pamodos ar lielu nastu savā sirdī par viņu. Un vienkārši savā pidžamā...es uzvilku bikses, tāpat pidžamas kreklā, es klīdu pāri tam irbuleņu laukam, apmēram tajā vietā, kur šobrīd stāv šī ēka, un es nometos ceļos, lai lūgtos par savu tēvu.

15 Un, kamēr es lūdzos un prasīju, lai Dievs viņu glābj un neļauj viņam mirt kā grēciniekam, jo es viņu mīlēju... Un, kamēr es biju lūgšanā, es piecēlos un paskatījos augšup, no šīs vietas uz austrumiem, tur parādījās vīzija. Un tieši virs manis (daudzi no jums zina par šo vīziju) stāvēja Kungs Jēzus.

16 Lūk, cik man zināms, es neesmu pārāk jutīgs pret ilūzijām, bet vīzijas ir reālas. Un tur stāvēja Kungs Jēzus, tā bija pirmā reize, kad es redzēju Viņu šādā vīzijā. Viņš atradās, ak, apmēram desmit pēdas virs manas galvas, stāvot gaisā un ar vienu kāju gatavs spert soli uz priekšu. Viņš bija ģērbies baltās drēbēs ar bārkstīm, kas nokarājās gar malu. Viņa mati bija līdz pleciem, un Viņš izskatījās apmēram...vīrietis, apmēram, kā par Viņu ir teikts Bībelē, apmēram trīsdesmit gadus vecs. Bet neliela auguma, vājas miesasbūves vīrietis, ļoti mazs, izskatījās, ka Viņš nesvērtu vairāk par sešdesmit kilogramiem.

17 Un es paskatījos un nodomāju, ka tas bija kaut kas...ka varbūt man rādās. Tāpēc es izberzēju acis un paskatījos vēlreiz. Un Viņš stāvēja kaut kā sāniski, it kā Viņa seja būtu vērsta profilā. Un Viņa seja, kādu es to vienmēr biju redzējis vīzijās, bija līdzīga Hofmana gleznai ar Kristus galvu trīsdesmit gadu vecumā. Tas ir iemesls, kāpēc man šis attēls ir mājās, uz manas literatūras, visur, kur vien varu to novietot, jo tieši tā Viņš izskatījās. Tikai Viņš šķita neliels.

18 Un, skatoties uz Viņu, es nodomāju: "Protams, es taču neredzu tur stāvam savu Kungu." Un es biju tā kā, teiksim, *šajā* vietā, un varbūt tieši *tur*, kur šobrīd ir šī kancele. Kaut kur...tas bija kaut kur tepat apmēram...rādusā no tās vietas, kur es stāvu, cik vien es varētu noteikt...kaut kur četrdesmit vai piecdesmit jardus ap šo te vietu, šādā aplī.

19 Es paskatījos uz augšu, un tur Viņš stāvēja. Es iekodu pirkstā, lai pārliecinātos, vai es neguļu. Ziniet, kā jūs... Vienkārši izskatījās, ka tā nevar būt. Un es toreiz vēl biju jauns Tai Kungā, es biju sludinājis apmēram sešus mēnešus. Es iekodu sev pirkstā. Es paņēmu irbuleni un norāvu to. Un daudzi no jums, kas dzīvojat laukos, jūs zināt, kāds zobu bakstāmais sanāk no tās irbulenes. Es sāku to košļāt. Un es teicu: "Tas nevar būt. Es sapņoju. Tur ir mana māja. Tur ir mans tēvs, māte un bērni. Tur ir vecais ķieģeļu mājas dīķis, kas kādreiz atradās tepat lejā, kur es kādreiz medīju pīles, apmēram divsimt jardus tālāk. Un šeit es stāvu uz lauka; tā tam ir jābūt."

20 Es piesitu ar kāju pa zemi, nedaudz pamīņājos ar kājām, pakratīju galvu un paberzēju rokas, atkal paskatījos uz augšu, novērsos, paskatījos vēlreiz; Viņš joprojām stāvēja turpat. Un sāka pūst vējš, un es ieraudzīju, kā kustas irbulenes. Un, vējam pūšot, sāka plīvot arī Viņa drānas. Tās sāka viļņoties kā uz auklas izkārtas drēbes. Viņš tur stāvēja. Es paskatījos.

21 Un es nodomāju: "Ja vien es varētu paskatīties uz Viņa seju." Un Viņš skatījās uz austrumiem, tieši *tajā* virzienā. Viņa skatiens bija saspringts. Tāpēc es sakustējos, lai apietu apkārt un tuvāk ieskatītos Viņa sejā. Taču joprojām es nevarēju Viņu pietiekami labi saskatīt. Viņš turēja rokas sev priekšā, un no vietas, kur es stāvēju, bija grūti redzēt.

22 Es atkal sakustējos. Un es iekrekšķinājos, kaut kā šādi: "Hmm," lai mēģinātu pievērst Viņa uzmanību. Bet Viņš joprojām nekustējās.

23 Tad es nodomāju: "Varbūt es Viņu pasaukšu." Kad es pateicu: "Jēzu," Viņš pagrieza galvu un, kad Viņš paskatījās uz mani, Viņš vienkārši izstiepa rokas. Tas ir viss, ko es atceros. Bija jau gandrīz rītausma, un es vēl gulēju kaut kur, kur tagad ir šī vieta, uz lauka, mans pidžamas kreklis bija viss slapjš no asarām, es biju raudājis, un es biju zaudējis samaņu.

Viņa sejas vaibstus nespētu attēlot vai uzzīmēt neviens mākslinieks. Viņi to nespētu. Viņš izskatījās kā Cilvēks, uz kuru skatoties gribas raudāt līdzjūtībā un cieņpilnā godbijībā; un tomēr Viņam piemita tāds spēks, ka, ja Viņš runātu, visa zeme apgrieztos otrādi. Un tādas iezīmes nespētu attēlot neviens mākslinieks.

24 Līdz pat šai dienai es nemaz nezināju, ko tas nozīmē. Bet šovakar, pēc trīsdesmit gadiem, es stāvu auditorijā, kas tagad ir veltīta visuvarēnā Dieva kalpošanai. Un es biju tikai parasts draudzes loceklis, patiešām, tikai vietējais baptistu draudzes vecājs, kuras mācītājs tajā laikā bija Rojs Deiviss. Bet tagad es stāvu šeit, pārpildītā vietā, uz tās pašas zemes, ar, manuprāt, paša Jēzus Kristus Asiņu pirkumu savās rokās, lai atnestu šo četru dienu Kunga vēstījumu.

25 Aptuveni sešus mēnešus pēc tam bija manas pirmās kristības šeit, uz upes, kad tieši šeit, uz Springa ielas, nolaidās tā gaisma. Daudzi no jums, iespējams, vēlēties tur aizbraukt un aplūkot to: uz Springa un Vatera ielas, tieši krastmalā. Un tieši tur pirmo reizi publiski parādījās Tā Kunga eņģelis, pulksten divos kādā pēcpusdienā. Un no turienes atskanēja balss, sakot: “Kā Jānis Kristītājs tika sūtīts, lai vēstītu par Kristus pirmo atnākšanu, tāpat tavš vēstījums vēstīs par otro atnākšanu.”

26 Ir pagājuši jau trīsdesmit gadi, un te nu es esmu šovakar, joprojām sludinādams šo vēstījumu. Un tas ir izskanējis pa visu pasauli, un es priecājos, ka šovakar esmu atpakaļ savā dzimtajā pilsētā, lai pārstāvētu šo Kungu Jēzu Kristu, kuru es joprojām mīlu no visas sirds. Katru dienu Viņš kļūst vēl mīļāks nekā vakar. Es neesmu izmainījis ne burtu savā mācībā. Tam, ar ko es sāku, es joprojām ticu tāpat arī šovakar. Viņš ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi. Lūk, man ir vēstījums, par kuru es esmu atbildīgs.

27 Kad šis vēstījums sāka parādīties, tas patiešām bija... Visi lūdzās par slimajiem, sākās lielas zīmes, brīnumi un brīnumdarbi, īpaši starp Vasarsvētku draudžu ļaudīm, un pasauli pārņēma masveida dziedināšanas kampaņu atmoda. Man šķiet, ka burtiski piecpadsmit gadus atmodas ir bijušas uz katra pakalna. Atmodas ugunis deg. Burtiski miljoniem cilvēku ir pieņēmuši Kristu par savu Glābēju, tikai caur šo vienu rīkojumu. Tas iedvesmoja Oralu Robertu un citus, un tas turpinājās un turpinājās, virzoties apkārt. Tas bija pēc tam, kad pentakostu draudze bija nonākusi savā nāvējošajā krīzē, kurā tā atradās tolaik.

28 Mans nodoms un vēlme šovakar ir atkal atmodināt to draudzi Kunga Jēzus drīzajai atnākšanai. Man tā ir jānorāj. Man ir jānorāj grēks, lai kādā veidā tas neizpaustos. Es to neattiecinu uz neviena cilvēka konfesiju. Man ir vēstījums.

29 Lūk, ir grūti saņemt finansējumu no kādas draudzes, tieši tāpat kā tas bija mūsu Kungam Jēzum, jo tas ir Viņš; tas neesmu es. Bet, kad sākumā Viņš sludināja un dziedināja slimos, un augšāmcēla mirušos, un šķīstīja spītālīgos, un izdzina ļaunos garus, visi Viņu gribēja. Bet pienāca laiks, kad parādījās vēstījums, kas vienmēr seko katrai zīmei, jo zīmei ir balss.

30 Bet, kad viendien Viņš apsēdās un sacīja: “Es un Mans Tēvs esam Viens”, tas viņiem bija par daudz. Arī tad, kad viņš teica: “Ja jūs neēdat Cilvēka Dēla miesu un nedzerat Viņa asinis, tad jūsos nav Dzīvības.”

31 “Kā?” Nu, ārsti un saprātīgi cilvēki būtu sacījuši: “Šis cilvēks ir vampīrs, viņš grib, lai tu ēd viņa miesu un dzer viņa asinis.” Viņš to nepaskaidroja, Viņš to tikai pateica.

32 Un šovakar un šo sanāksmju laikā jūs, iespējams, dzirdēsiet kaut ko tādu, kas tiks tikai pateikts; varbūt mēs nespēsīm to izskaidrot. Bet atcerieties, Jēzus Kristus ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi. Mēs tam ticam!

33 Un tā, mums nav laika runāt pārāk ilgi, jo mums šeit ir jāsāk noteiktā laikā un jāpabeidz noteiktā laikā. Un mēs vēlamies cienīt skolas padomi, kas mums noteica šos laikus, un mēs darīsim visu iespējamo, lai tos ievērotu.

34 Atcerieties, ka jebkurā brīdī, kad kāds grēcinieks vēlas nākt pie Kristus, viss, kas jums ir jāizdara, ir jāiznāk priekšā – vai nu es sludinu, vai dziedu, lai kas tas nebūtu, un tieši tad atdodiet savu dzīvi Kristum, vai arī stāviet savā vietā. Tieši tādēļ jau mēs esam šeit – lai jums palīdzētu.

35 Es gribu parunāt ar brāli Veilu, brāli Bordersu un ar brāļiem šeit. Ja... Varbūt viņi varētu draudzē novadīt apmācības dievkalpojumu tiem, kas vēlas saņemt Svētā Gara kristību, pēcpusdienā vai kādā rītā, vai vēl kaut kad. Vai tas būtu iespējams, brāļi? Tur varētu atnākt brālis Nevils un jūs visi, un brālis Keps. Ja kādam ir vajadzīga pamācība par Svētā Gara kristību, kāpēc jums nenākt uz dievnamu... Kāds būtu labākais laiks, no rīta vai pēcpusdienā?

36 [Kāds saka: “No rīta.”-Tulk.] No rīta, ap pulksten desmitiem? Ap desmitiem no rīta.

37 Ja jums ir kāds jautājums par mācību, ja jums ir kāds jautājums par vēstījumu, ja jūs gribat...ja jums personīgi vēl nav kalpots, ja jūs vēlaties, lai par jums aizlūdz, vai arī vēlaties uzzināt par jebkuru no šīm lietām, tad kāpēc lai jūs vienkārši neatnāktu tur desmitos no rīta un nesatīktu šos vīrus? Tur būs viens vai vairāki no viņiem, lai pamācītu, aizlūgtu par slimajiem, atbildētu uz jautājumiem personīgā līmenī. Nu, viņš...jūs vienkārši ejiet pie viņiem, un viņi būs priecīgi jums palīdzēt, kā vien varēs.

38 Un tā, pirms mēs vērsīsimies pie Vārda, mēs gribam vēlreiz pievērsties šī Vārda Autoram. Jūs varat ēst par daudz, jūs varat dzert par daudz, jūs varat smieties par daudz, jūs varat staigāt par daudz, bet jūs nekad nevarat lūgties par daudz. “Es gribu, lai vīri lūdz katrā vietā, paceldami svētas rokas bez šaubām un dusmām.”

Lūgsim.

39 Dārgais Jēzu, Dzīvības Vārda Autors, un Tu esi šis Vārds, mēs dziļā nopietnībā tuvojamies Tev pēc šīs vīzijas izskaidrojuma. Dievs, Tu esi mans liecinieks, ka tā ir taisnība. Kungs Jēzu, es lūdzu, lai šovakar Tu svaidi šos vārdus, lai tos dzirdētu katra auss, kas klausās šo dievišķo skaņu. Un, ja šeit vai kaut kur šajā valstī ir kāds, kas klausās, ja viņi šajā stundā nav gatavi un sagatavoti, lai atbildētu šīs stundas prasībām, Dieva vēstījumam, lai nožēlotu grēkus un būtu gatavi, jo Dieva Valstība tuvojas. Mēs lūdzamies, lai šovakar šādi notīktu ar viņiem, lai viņi spētu atbildēt šīs stundas prasībām.

40 Ak, Dievs, es lūdzu palīdzību, apzinoties atbildību un to, ko tas nozīmē un ka man būs jāatbild Tiesas dienā par visu, ko es teicu šeit un citur. Palīdz man būt pilnīgi patiesam, Kungs, visā, ko es daru vai saku Tavā Vārdā, lai tas nestu augļus. Jo, kā bija pateikts Tavā rīkojumā: “Lai šis Vārds neatkāpjās no tavas mutes, bet apdomā to dienām un naktīm, lai tu vari turēt un darīt visu, kas rakstīts bauslībā. Tad tavi ceļi tev labi izdosies un tad tev laimēsies. Vai Es neesmu tev pavēlējis? Esī stiprs un ļoti drošs, jo Tas Kungs, tavš Dievs, ir ar tevi, lai kur tu ietu.” Kungs Jēzu, lai tā ir šovakar. Mēs lūdzam Jēzus Vārdā. Āmen.

41 Piektdien un sestdien no pulksten desmitiem līdz divpadsmitiem dievnamā, Astotās un Pennas ielas krustojumā, būs apmācības, atbildes par mācību, lūgšanas par slimajiem un tā tālāk. Droši nāciet, ja jums ir kāds jautājums, kāda vajadzība. Tur būs vīri, lai par to parūpētos. Lai Tas Kungs jūs svētī!

42 Un tā, par šī vakara atklāšanas dievkalpojumu, es nevaru darīt neko, kā vien uzreiz pievērsties mūsu vēstījumam. Tieši tādēļ mēs esam šeit ieradušies. Tieši ar šādu mērķi es esmu atgriezies.

Un svētdienas rītā, ja Tas Kungs atļaus, es vēlos izskatīt lielo šī laika izaicinājumu par “Iaulību un šķiršanos”.

43 Un tā, vēstule Galatiešiem 4:27, es vēlos izlasīt šos vārdus no 4:27 līdz 31. pantam, ieskaitot.

Jo ir rakstīts: priecājies, neauglīgā, kas nedzemdē, gavilē un sauc skaļi, kas necieti bērnu sāpes, jo daudz bērnu ir vientulei, vairāk nekā tai, kam ir vīrs.

Jūs, brāļi, esat apsoliņuma bērni kā Īzāks.

Bet, kā toreiz miesīgi dzimušais vajāja garīgi dzimušo, tā arī tagad.

Bet ko saka raksti? "Padzen kalponi un viņas dēlu! Jo kalpones dēlam nebūs mantot kopā ar svabadās dēlu."

Tātad, brāļi, mēs neesam kalpones, bet svabadās bērni.

44 Lai Tas Kungs pievieno Savas svētības Viņa Vārda lasījumam. Un tā, es domāju, ka no šejienes es paņemšu šādu ļoti dīvainu, neparastu tēmu. Bet reizēm mēs atrodam Dievu tajos dīvainajos, neparastajos brīžos, neparastajos veidos, neparastajās lietās, jo Dievs ir neparasts. Un tie, kas patiešām kalpo Viņam no sirds, kalpo Viņam neparastā veidā priekš šīs pasaules lietām un veidiem. Šī tēma saucas: "Sēkla nemantos kopā ar sēnalu."

45 Pāvils šeit runā par abu Ābrahāma dēlu burtisko sēklu [dzimumu]. Pāvils ar prieku parāda sevi kā tādu, kas dzimis no svabadās sievietes.

46 Mēs zinām, ka Ābrahamam bija divi dēli no divām dažādām sievietēm. Dievs viņam deva apsolījumu no Sāras...drīzāk, ka caur Sāru piedzimis Dēls un ka caur šo Dēlu tiks svētīta visa pasaule. Ka šis Dēls svētīs visas tautas. Un ir pieņemts uzskatīt, īpaši ebreju vidū, ka tas bija Īzaks, taču tā tas nav. Šis apsolītais Ābrahāma Dēls ir Jēzus, un Viņš ir no Ābrahāma Ķēnišķīgās Sēklas apsolījuma.

47 Bet Ābrahamam bija divi dēli; viens no Hagares, kas bija viņa sievas kalpone; no skaistas, pievilcīgas ēģiptiešu kalpones, kuru Ābrahāms bija paņēmis viņai Ēģiptē... lai viņa būtu viņa sievas kalpone. Un Sāra, domādama, ka Dievs nespēs piepildīt visu, ko Viņš bija apsolījis, pateica Ābrahāmam, lai viņš ņem Hagari, viņas kalponi, un apprec viņu (poligāmija tajos laikos bija likumīga), un dzemdē bērnu; un tas it kā esot Dieva plāns, lai viņai būtu bērns, bet tikai caur Hagari. Taču mēs redzam, ka tas tā nebija.

48 Un tā, mēs arī saprotam, ka Dievs ir pilnīgs trijos. Tātad Dievs ir "pilnīgs" trijniekos. Pieci ir "žēlastība". Septiņi ir "pabeigtība", kā šī zeme.

Dievs ir pilnīgs Tēvā, Dēlā un Svētajā Garā. Tā ir Dieva personas pilnība. Tas viss ir viens Dievs trīs izpausmēs, trīs vienas kalpošanas atribūti...jeb, pareizāk sakot, trīs kalpošanas vienā Dieva personā.

49 Lūk, arī draudzei domātie žēlastības soļi ir pilnīgi "trijniekā": attaisnošana, svēttapšana, kristība ar Svēto Garu. No tā sastāv piedzimšana no augšas tieši tāpat, kā dabiskā dzimšana, kura to atspoguļo. Kad sieviete dzemdē bērnu, vispirms atnāk ūdens, asinis un tad dzīvība.

Bībelē 1. Jāņa 5:7...vai arī 7:5, man šķiet, ir teikts: "Ir trīs, kas liecina debesīs: Tēvs, Vārds (kas bija Dēls) un Svētais Gars; šie trīs ir viens. Ir trīs, kas liecina uz zemes: Vārds... ūdens, asinis un gars; ūdens, asinis un gars; šie trīs ir vienisprātis."

50 Un tā, Tēvs, Dēls un Svētais Gars ir Viens. Tev nevar būt Tēva, ja tev nav Dēla; tev nevar būt Dēla, ja tev nav Svētā Gara. Tomēr tu vari būt taisnots bez svēttapšanas; tu vari būt izgājis svēttapšanu, nebūdamis piepildīts ar Svēto Garu. Mēs to esam pierādījuši caur dabu.

51 Lūk, un daudzi no jums varbūt... Es jums varu šķist dīvains. Un man nav izglītības; esmu pārlicināts, ka jūs jau saprotat. Bet es mācu līdzībās, jo fiziskais simbolizē garīgo.

52 Tātad mēs redzam, ka pilnībā ir "trijnieki", Dievs ir pilnīgs trijniekos. Tātad. Un tā bija Ābrahāma sēklas pilnība: Ismaēls, Īzaks, Jēzus. Ismaēls piedzima no kalpones, Īzaks piedzima no svabadās, bet viņi abi piedzima caur seksu; bet Jēzus Kristus piedzima no jaunavas, bez seksa.

53 Šeit šī "Sēkla" [Dzimums], viena, viena Sēkla; nevis *sēklas*, bet *viena* Sēkla. Tie pārējie nebija Ābrahāma sēkla, jo Ābrahāma "Sēkla" bija viņa ticības Sēkla, tieši par to runāja Dievs, nevis viņa dabiskā sēkla. Jo pēc Sāras nāves Ābrahāms apprecējās ar citu sievieti un viņam bija septiņi dēli, neskaitot meitas. Tātad tās nebija Ābrahāma sēklas, tā bija Ābrahāma "Sēkla", vienskaitlī. Un tā bija Ābrahāma ticības Sēkla, kas norādīja uz to Ķēnišķīgo Sēklu, kam bija jānāk caur Ābrahāma ticību; nevis caur Ābrahāma dabisko dzīvi, bet caur Ābrahāma garīgo dzīvi; kurš uzskatīja visu, kas bija pretējs Dieva Vārdam un sauca to par tādu, it kā tā nebūtu, un ticēja Dievam; pretēji cerībai,

ticēja cerībā. Tā ir tā īstā Sēkla, par kuru mēs runājam.

54 Šeit mums tiek parādīta aina. Ak! Tā sēkla sākās, apsolījuma sēkla sākās nelielās šaubās, šaubās par sākotnējo apsolījumu. Paskatieties, kā tas sākas no apakšas, apšaubot sākotnējo apsolījumu. Dievs apsolīja Ābrahamam, ka viņam būs tas dēls caur Sāru. Bet tagad paskatieties – pirmā Ābrahāma sēkla caur kalponi nāca Sāras šaubu dēļ par to, ka tas varētu notikt, jo viņa bija veca un dzemdēšanas vecums viņai jau bija beidzies.

55 Tieši tā sākas draudze. Tā tas sākas vienmēr. Jūs sākat no pašas apakšas. Jūs nesākat no augšas. Cilvēks, kas mēģina kāpt pa trepēm, ja viņš mēģina sākt no augšas, viņš salauzīs sev kaklu. Tev ir jāsāk un jābūvē uz augšu.

Un šeit mēs redzam Dieva apsolījuma sākumu, kas izpaužas caur nedaudz apšaubītu, pārtrauktu Dieva programmu.

56 Tieši tādā pašā veidā sākās grēks Ēdenes dārzā. Tieši tā caur grēku sākās nāve, kad viens Dieva Vārds tika nepareizi interpretēts jeb apšaubīts. Jūs nevarat apšaubīt vai nolikt nevietā kaut vienu Dieva Vārdu, kas ir TĀ SAKA TAS KUNGS, jo katram Vārdam ir jāpiepildās.

57 Un šeit pat Sāra, viņa, kurai tika dots apsolījums (Sāra bija sieviete, kas ir draudzes līdzība), apšaubīja apsolītā Dieva Vārda sākotnējo programmu un sacīja: “Tu, Ābrahām, mans vīrs, ņem šo daiļo kalponi, dzīvo ar viņu un esi viņai vīrs. Un Dievs dos šo apsolījuma sēklu caur viņu, un es paņēmu to bērnu.” Redziet, tikai vienas mazas rakstuzīmes apiešana izmainīja visu programmu.

Tādējādi mums ir jāpieņem katrs Dieva Vārds kā TĀ SAKA TAS KUNGS. Katrs Dieva Vārds ir patiess.

58 Tātad šeit šī sēkla sākās ar nelielām šaubām par apsolījumu. Tā kā Īzaks bija brīvās un apsolītās sievietes sēkla (kā šeit vēstulē Galatiešiem mēģina izskaidrot Pāvils), viņš atnesa dabisko, apsolīto sēklu. Tālāk viņš šeit saka, ka kalpones bērni nevar mantot kopā ar svabadās bērniem, jo viņi ir no divām dažādām kategorijām.

59 Un tā ir taisnība, neticīgais nevar mantot kopā ar ticīgo. Tas vispār nav iespējams. Tieši tāda ir šodienas problēma. Nav iespējams panākt, lai konfesionālās vistas ticētu kopā ar ērgli. Tas vienkārši nav iespējams. Lūk, kur sākas nepatīkšanas. Jums ir jātic katram Dieva Vārdam. Jūs vienkārši... Kopā jūs nemantosiet; tāpat jūs tam nepievienosieties; jūs to nevarat. Jums ir jābūt vai nu ērglim, vai vistai.

60 Viņš nevarēja kļūt par mantinieku kopā ar Ismaēlu, kalpones sēklu no...šaubu dēļ. Sāra šaubījās par Dieva Vārdu, par to, ka Dievs ir spējīgs to piepildīt. Paskatieties uz Ābrahāmu! (Jūs redzat, kā es lieku pamatu svētdienas rītam.) Ābrahāms to neapšaubīja, to apšaubīja Sāra, tieši viņa. Ne jau Ādams apšaubīja; tā bija Ieva, kas apšaubīja. Tā ka, lūk, mēs uzzināsim vairāk par viņiem, kad mēs pieskarsimies tam svētdienas rītā.

61 Tāpat arī garīgais nevar būt...dabiskais nevar mantot kopā ar garīgo. Ismaēla dēli nevar mantot kopā ar Īzaka dēliem, tāpat kā miesīgie nevar mantot kopā ar garīgajiem.

62 Dabiskā draudze; garīgā draudze. Pastāv dabiska draudze, kuru šeit simbolizē šīs sievietes; un pastāv arī garīga draudze. Tātad dabiskā draudze un garīgā draudze nevar mantot kopā. Tie ir divi dažādi, atšķirīgi laiki; divas dažādas, atšķirīgas tautas, kas ir pakļautas divām dažādām, atšķirīgām derībām.

63 Lūk, kāpēc Aizraušana ir citādāka, un tas būs tikai Ābrahāma ķēnišķīgajai Sēklai. Tas nevar notikt ar dabisko, miesīgo draudzes sēklu. Tai būs jābūt Dieva Vārda ķēnišķīgajai Sēklai, caur Ābrahāmu, ķēnišķīgais Dzimums. Tieši tādēļ vispirms ir jānotiek Aizraušanai.

Jo atcerieties: “Mēs, kas būsīm palikuši dzīvi, neapsteigsim, neatturēsim tos, kuri ir aizmiguši. Jo atskanēs Dieva bazūne, un mirušie Kristū celsies augšām pirmie. Tad mēs, kas būsīm palikuši dzīvi, tiksīm aizrauti kopā ar viņiem un satiksīm Kungu gaisā.” Ievērojiet, un vēl ir rakstīts: “Bet pārējie mirušie neatdzīvojas tūkstoš gadus.”

64 Tāpēc tur viņi nemantos kopā. Viņi nebūs kopā Aizraušanā. Pavisam noteikti ir dabiska draudze un garīga draudze; miesīga draudze un garīga draudze. Tad, redziet, nav...

65 Ābrahāma ķēnišķīgajai, garīgajai, iepriekšnolemtajai Sēklai nav Tiesas, jo viņi ir iepriekšnolemti mūžīgajai Dzīvībai. Viņi ir pieņēmuši Dieva sagādāto Upuri, un šis Upuris...kas bija Kristus, Vārds.

“Tāpēc vairs nav nekāda nosodījuma.” Jāņa Evaņģēlijs 5:24, ja gribat Rakstus. “Tāpēc tiem, kas ir Kristū Jēzū, vairs nav nekāda nosodījuma,” Romiešiem 8:1, “kas nestaigā pēc miesas, bet pēc Gara,” Romiešiem 5:24, “kas dzird Manu Vārdu,” šeit ir domāts “saprot”. Jebkurš dzērājs vai kas cits var to dzirdēt un aiziet prom. “Bet, kas Manu Vārdu dzird (saprot Manu Vārdu) un tic Tam, kas Mani sūtījis, tam ir mūžīgā Dzīvība, un tas nenāks Tiesā, bet ir pārgājis no nāves Dzīvībā.” Tieši tā.

Tas, kam ir atklāts šis lielais Dieva noslēpums, saprot, kā Dievs bija Kristū, samierinādam pasauli ar Sevi, kā Viņš un Tēvs bija viens; kā Dievs piepildīja lielos noslēpumus, atnesdams Sevi, izpauzdamies cilvēces laikmetā, cilvēka dzimtā un cilvēku vidū, lai izpaustu Savu Vārdu tajā dienā, saulei austot austrumos, un lai darītu to pašu, kad saule riet rietumos, lai izpaustu Sevi Draudzē-Līgavā, izpaustajā Vārdā. Saprotat? Tas būs... “Kas saprot (tas ir, kas zina), kam to atklājis Tas, kas Mani sūtījis, tam ir mūžīgā dzīvība un tas nenāks Tiesā, bet ir pārgājis no nāves Dzīvībā.”

66 Dabiskā sēkla bija tikai garīgās Sēklas nesējs, tāpat kā stiebrs, vārpa un sēnala. Mēs to jau esam izskatījuši citā vēstījumā, bet es gribētu to nedaudz priekšskatīt jeb, pareizāk sakot, uz brītiņu atgriezties pie tā vēlreiz.

67 Tātad šīs trīs sēklas stadijas parāda mums patieso ainu, dabiskās sēklas trīs stadijas zemē. Kā no iestādītas sēklas izaug stiebrs, no tā izšaujas maza lapiņa, tad vārpiņa, tad uz tās parādās putekšņi, tad sēnala, un tad atkal sēkla.

68 Pavērojiet šīs pilnīgās līdžības stadijas un to, cik precīzi tā izpaucas šajā prototipā, jo Dievs ir visas dabas Autors. Tādēļ daba ir tikpat nekļūdīga kā pats Dievs, jo tieši Viņš ir tas, kas to visu iedibināja šādā stāvoklī, lai mēs to varētu paskatīties un ieraudzīt.

69 Paskatieties, Hagare (stiebrs), kas bija dīgstošās Sēklas pats sākums. Lūk, tas it nemaz neizskatījās kā tā Sēkla. Tas bija stiebrs, jo viņa bija kalpone, viņa vispār nebija apsolījumā; viņai nebija nekāda sakara ar Vārdu, viņa bija tikai sēklas nesēja.

70 Ievērojiet, Sāra, tā vārpa, kurā bija putekšņi, no kuras cēlās, radās ebreju tauta. Sāra dzemdēja Īzaku, caur Īzaku piedzima Jēkabs, Jēkabs dzemdēja patriarhus, un caur patriarhiem radās tauta.

71 Marija, jaunavas ticība dzemdēja patieso garīgo Sēklu-Vārdu, kas kļuva par miesu. Saprotat?

Šīs trīs sievietes, trīs sievietes, caur kurām tika nesta šī Sēkla. Viena no viņām faktiski bija laulības pārkāpēja, būdama poligāmijā. Otra bija svabada; bet trešajai vispār nebija seksuālu attiecību, bet ticībā viņa ticēja Dieva Vārdam. Hagare, Sāra... Gan Sāras, gan Hagares gadījumā tās bija dzimumattiecības, bet Marija bija jauna caur apsolītā Dieva Vārda spēku. Tieši tā.

72 Hagare... Tās divas sievas apšaubīja apsolījumu, un paskatieties, ko tas radīja. Kad Hagare, Ābrahāma otrā sieva, kas pavisam noteikti bija blakussieva, dzemdēja vīrieti, kāds vīrietis tas bija? Bībele saka, ka viņš bija “mežonīgs cilvēks”. Viņš dzīvoja no sava loka, un neviens cilvēks nespēja viņu uzvarēt. Viņš bija nepakļaujams, nespējīgs atgriezties, neatdzimis. Viņu nebija iespējams savaldīt. Viņš bija mežonīgs cilvēks, jo bija cēlies no pretrunas ar Dieva Vārdu.

Un viss, kas ir pretrunā, jebkurš sludinātājs, jebkurš draudzes loceklis, jebkura draudze, kas ir pretrunā ar Dieva Vārdu, dzemdēs mežonīgu, laulības pārkāpēju grupu, pasaulīgu Holivudu, kas nespēj turēties pie neaptraipītā Vārda, jo viņi nav pat iekļauti apsolījumā. Jā.

73 Sāra, īstenā apsolījuma sieva, būdama vārpa, dzemdēja pakļāvīgu vīrieti. Tā rezultātā radās apsolītā tauta, kas kalpoja Dievam. [Pārtraukums lentas ierakstā-Tulk.]

Bet Marija, vispār bez dzimumattiecībām, noticeja apsolītajam Vārdam, kad viņa bija jaunava, kas nebija iepazinusi vīrieti. Un Tā Kunga eņģelis satika viņu, sacīdams: “Esi sveicināta, Marija, tu esi svētīta starp sievietēm, jo Dievs ir ar tevi.”

74 Un viņa sacīja: “Kā tas viss notiks?” Viņš... Viņa sacīja.

75 Eņģelis atbildēja: “Tevi apēnos Svētais Gars.”

76 Tas vēl nekad iepriekš nebija noticis, bet Marija ticēja Dievam. Un viņa sacīja: “Redzi, es esmu Tā Kunga kalpone!” Viņa ticēja Vārdam.

Kā viņa to saņēms? Viņa zināja, ka Hagarei bija bērns no seksuālas vēlmes ar Ābrahāmu un Sārai bija bērns no seksuālas vēlmes ar Ābrahāmu, apsolījuma bērni; kalpone un svabadā. Bet šeit viņai tiek prasīts ticēt, tas ir, būt līdzdalībnieci tajā ticībā, kas bija Ābrahāmam, kurš ticēja neiespējamajam: “Ja jau Dievs tā ir teicis, tad tas ir pareizi.”

77 Viņa ticēja Dievam, vispār nešaubījās. Viņa sacīja: “Redzi, es esmu Tā Kunga kalpone. Lai cik daudz kritikas man būtu jācieš no pasaules, lai man notiek pēc Tava Vārda.” Lūk, kur parādījās tā īstenā Sēkla.

78 Sāra to nevarēja izdarīt, jo tur bija dzimumattiecības. Tā tas ir. Tāpat to nevarēja Sāra, jo tur bija dzimumattiecības.

Tāpat to nevar draudze sektantisma dēļ! Tam ir nepieciešama jaunavīga ticība Dieva Vārdam, lai īstenotu apsolījumu, lai dzemdētu bērnus. Sektantisms nekad nedzemdēs atdzimušu draudzi. Tas to nevar, tas dzemdēs kaut kādu aizstājēju. Tas dzemdēs kaut ko, kas to atdarinās, kaut ko, kas mēģinās būt tam līdzīgs.

Bet īstena no augšas dzimusi Dieva draudze tic Dieva Vārdam, neatkarīgi no tā, kas notiek, neskatoties ne uz ko, jo tā ir neaptraipīta. Šīs lietas nāk tieši no Dieva apsolījuma.

79 Marija, tā īstenā, pateica ar...bez seksa, pateica: “Lai man notiek pēc Tava Vārda. Redzi, es esmu Tava kalpone!”

Un viņa dzemdēja... Ko viņa dzemdēja? Ne mežonīgu cilvēku, ne kādu tautu, bet viņa dzemdēja Vārdu, pašu Dievu, izpaustu miesā, āmen; īsteno Dieva Sēklu, kas izpaua ikvienu Bībelē doto Dieva apsolījumu. Bez Viņa, neviens cilvēks nevar dzīvot bez Viņa.

80 Viņa bija īstenā sēkla. Viņa bija aiz... Viņa bija tā sēnala, kas dzemdēja to Graudu. Tās pārējās divas bija dzīvības nesējas, tikai kā dabiskā sēkla. Marija... Lūk, atcerieties, es teicu, ka pārējās divas... Lūk, Marija, nepadariet viņu par Dievu, kā mēģina darīt daži cilvēki. Viņa nebija nekāds dievs. It nemaz. Viņa bija tikai Sēklas nesēja, tāpat kā tās pārējās; bet, tāpat kā ticība Vārdam pietuvina reālajam attēlam, tāpat kā nobriest labības jeb kviešu grauds...

81 Parādās stiebrs, pēc tam parādās putekšņi, pēc tam parādās sēnala. Bet, ja tu padomā... Tā sēnala, ja tu nebūsi vērīgs, tā izskatīsies tieši tāda pati kā īstie kvieši. Bet, kad tu to atvērsi, tas īstais kviesis būs iekšā. Tas atkal ir tikai nesējs.

82 Tātad jūs redzat, ka Marija, nevis caur dzimumattiecībām, bet caur ticību; kaut ko tieši tādu. Marija nebija tā Sēkla. Marija bija tās Sēklas nesēja.

Viņš bija tā īstenā ticības Sēkla, jo Dieva Vārds ir caur ticību, ko Viņš iedeva Ābrahamam. Un tikai ticība var radīt to, ko Dievs teica, ka Viņš darīs; ticība Viņa Vārdam.

83 Ievērojiet, cik daudz vairāk Marija bija līdzīga tam Īstenajam, bet kā sēnala. Sēnala ieskauj sevī sēklu un aizsargā to, un baro to, līdz tā paliek patstāvīga, nobriedusi. Tā arī šis trešais draudzes periods (vasarsvētku draudžu) ir nobriedis, noturot šo Graudu, līdz pienāk laiks sēnalai atvērties. Marija, būdama Kristus māte, bija tikai inkubators.

Viņā nebija Marijas asiņu. Viņā nebija ebreju asiņu. Viņā nebija pagānu asiņu. Viņam bija Dieva Asinis. Dievs radīja šīs Asinis. Tās nevarēja būt dzimumattiecības. Viņš nebija ne jūds, ne pagāns.

84 Mazulī nav ne kriptaiņas mātes asiņu. Asinis nāk no tēva. Mēs zinām, ka hemoglobīns nāk no vīrieša.

Tāpat kā vista; vista var izdēt olu, bet, ja viņa nav bijusi kopā ar tēviņu, gaili, tā nekad neizšķilsies. Tā ir neapaugļota, lai gan tā izskatās precīzi kā īsta apaugļota ola. Visas tās īpašības izskatās tādas pašas, bet tajā nav dzīvības.

85 Tāpat ir arī ar cilvēkiem, kuri apliecina Kristu. Daudzi no viņiem izskatās kā kristieši, cenšas uzvesties kā kristieši, bet tev iekšienē ir vajadzīgs Kristus, kas ir Vārds, kas ir izpausts, citādi tas nekad nenobriedīs, kļūstot par īstenu Bībelei ticošu kristieti. Tas vienmēr būs kaut kas konfesionāls. Tas nevar dzīvot, jo tajā nav Dzīvības, lai dzīvotu.

No olas nekas neizšķilsies, tā sapūs turpat ligzdā, ja viņa nav pabijusi kopā ar tēviņu.

86 Tieši tāpat kā draudzes locekļi. Jūs varat viņus auklēt un saukt par...iecelt par diakoniem un visu pārējo, bet viņi...jums būs ligzda, pilna ar sapuvušām olām, ja viņi nav pārojušies ar Tēviņu. Tā tas ir.

87 Nesējs, sēnalas apvalks, tas to baroja. Tā tas ir. Tad tai, tas ir, pašai sēklai, ir jāatstāj sēnala jeb sēnalai ir jāatstāj sēkla, lai sēkla nonāktu saules klātbūtnē un varētu nogatavoties. Mēs redzam, ka viss ir līdzībā.

88 Vai jūs tagad redzat, cik ļoti viņa, šo pēdējo dienu draudze, sāk līdzināties pašai Sēklai? Paskatieties, kā šī Vasarsvētku konfesija, kas ir radusies pēdējās dienās, (un mēs to paskaidrosim nedaudz vēlāk), bet paskatieties, cik ļoti tuvu viņi ir pienākuši, izskatās tieši kā tā Sēkla.

Kad no kviešu grauda iznāk sēnala...pareizāk, no kvieša lapiņas, kad tur ir nokrituši ziedputekšņi otrajā stadijā, un tas ir pārgājies trešajā stadijā, kas ir sēnala. Un kā tas... Ja tu neesi ļoti uzmanīgs vērotājs, tu nevarēsi noteikt, vai tas ir īsts kviešu grauds. Kad parādās tas pirmais mazais graudiņš, tas izskatās kā grauds, bet apsēdies un atver to, un tu ieraudzīsi, ka tur vispār nav grauda. Tas ir tikai sēnalas apvalks, grauda nesējs. Lūk, no tā iznāk grauds. Un atcerieties, ka pēc šīs sēnalas nekā vairāk nav.

Atcerieties, ka pēc Marijas vairs nav apsolīta nekāda Sēkla caur sievieti. Un pēc pentakostiem vairs nav apsolītas nekādas konfesijas. Tā ir Aizraušana; un no turienes parādās Līgava, Sēkla, Vārds, kas atkal ir izpaudies.

89 Pamaniet, cik līdzīgi tie izskatās. Matejs pateica, Mateja Evaņģēlijā 24:24, ka: "Tie divi gari pēdējās dienās," draudzes cilvēku draudzes gars un Līgavas cilvēku Līgavas Gars, "būs tik ļoti līdzīgi, ka pieviltu pat pašus izredzētos, ja tas būtu iespējams." Lūk, cik ļoti līdzīgi.

90 Paskaties, kā tas izgāja cauri stiebram. Lūk, ievērojiet, mēs te kaut ko ilustrēsim.

Luters tajā draudzes periodā, dzemdējot Līgavas Sēklu, bija tāds pats Garā. Tas bija tikai neliels tās Sēklas graudiņš, ar kuru nāca klajā Lutera, tā bija taisnošana ticībā. Viņš bija precīzs Hagares (stiebra) prototips.

Ievērojiet, Veslijs bija Sāras prototips – tas Filadelfijas, mīlestības periods, no kura izauga vārpiņa, kas... Veslija periodā bija vairāk misionāru nekā jebkurā citā periodā, tas varenais misionāru periods Džona Veslija laikā.

91 Bet pentakosti simbolizēja Mariju, Mariju, pašu pēdējo tā stadiju, lūk, viņa nebija tā Sēkla, tomēr tās sēklas dzīvība bija viņā, bet tā vēl nebija nobriedusi. (Es jutos ļoti dievbijīgi!) Marijai bija tā sēkla, bet tā vēl nebija nobriedusi. Tā tur bija, bet tā nebija nobriedusi.

Tas pats attiecas arī uz mūsu vasarsvētku periodu, kurā mēs dzīvojam! Ir jāatnāk Dieva Vārdam, kas būs nekonfesionāls, ārpus šīs konfesijas sfērām.

92 Lutera nonāca līdz sēnalai ar savu pirmo vārdu: "Taisnais ticībā dzīvos". Veslijam bija otrs vārds: "Svēttapšana," otrā noteiktā žēlastības darbība. Pentakostiem bija trešais vārds: "Dāvanu atjaunošana." Tomēr ir jāparādās visai Sēklai pilnībā! Vai redzat, kā viņi izveidoja konfesiju uz

viena vārda, uz otrā vārda un uz nākamā vārda?

Taču ir jābūt kaut kam, no kā nevar izveidot konfesiju. Tā ir tās Dzīvības pilnība, kas ir tur iekšā, kurai atkal ir jāklūst redzamai Līgavā. Pēc šī vairs nevar būt nekādu draudzes periodu. Brāļi un māsas, mēs esam galā. Mēs esam klāt, mēs esam galā. Pateicība Dievam! Āmen! Lūk, mēs redzam, ka šīs lietas ir tik patiesas, cik vien tās var būt.

93 Tomēr mēs ievērojam, ka, ja viņa ir vārpa vai... Veslijs bija tā vārpa; pēc tam pentakosti bija sēnālas apvalks, kas ir nākamā grauda veidošanās stadija. Bet, brāli, māsa, stiebrs nav grauds, tāpat arī vārpa nav grauds, tāpat arī sēnāla nav grauds; lai gan nobriestot arvien vairāk, tas arvien vairāk izskatās kā grauds.

94 Stiebrs nav līdzīgs graudam. Kas tur parādās pēc tam? Vārpiņa, neliels sīpoliņš; tā izskatās pēc grauda jau vairāk nekā tā lapiņa. Kas parādās pēc tam? Sēnālas apvalks; tas satur graudu, baro graudu.

95 Atcerieties to apsolījumu, ko Dievs deva Ābrahāmam: "Tava sēkla [dzimums]..." runājot garīgi. To zina ikviens no mums. Viņš runāja par Kristu, nevis par Īzaku; caur viņa ticības Sēklu.

96 Ievērojiet, ka pirmais bija no kalpones, tas vispār neizskatījās pēc apsolījuma. Dievam nav jāatsauc Savi Vārdi neviena dēļ. Dievs pateica, kā tas notiks, un tā tas arī notiks. Bet Sāra, simbolizējama draudzi, draudzes prototips, viņa tur ieraudzīja, ka...viņa sacīja: "Nu, es domāju, ka tas ir pārāk neparasti. Es vienkārši nevaru tam noticēt, tāpēc ej un ņem Hagari, un ņem viņu par sievu." Saprotiet, lūk, tas stiebrs it nemaz neizskatījās pēc tā, kas bija apsolīts.

Bet, kad parādījās Sāra, tas izskatījās jau diezgan labi. Tas daudz vairāk izskatījās pēc apsolījuma, tomēr tas joprojām nebija tas īstais apsolījums, jo Israēls Īzākā cieta neveiksmi un noliedza patieso Sēklu, kad Tā atnāca. Aleluja! (Neuztraucieties; nebēdziet! Tas jums nekaitēs.) Noliedza šo Sēklu, sīta Viņu krustā un pakāra uz krusta!

97 Tieši tā, kā šeit teica Pāvils: "Vai tad svabadās sēkla...vai pareizāk, kalpones sēkla nav vajājusi svabadās sēklu?"

Tāpat arī konfesijas sēkla vajā to īsteno graudu. Tā tam ir jābūt vienmēr. Viņi nebūs mantinieki kopā. Viņi nekādā veidā nav saistīti. Viņiem ir divi pilnīgi atšķirīgi apsolījumi, divi dažādi laiki, divi atšķirīgi cilvēki. Tā viena ir Līgava, bet otra ir draudze. Tās abas it nekādi nevar salīdzināt vienu ar otru.

98 Taču viņi tomēr nav tā Sēkla, kuras atnākšana bija apsolīta. Tāpat nebija Sāra, tāpat nebija... Un tāpat nebija Hagare, nedz Sāra...tas ir, ne arī Marija bija tā Sēkla.

Marija nebija tā Sēkla. Viņa bija Sēklas nesēja, bet viņa bija to barojusi, dzemdējusi no sava klēpja. Tieši tāpat kā sēnālas apvalks dzemdina no sava klēpja īsto sēklu, bet sēnāla nav sēkla. Tā ir tikai... Tā ir līdzīgāka sēklai. Tā visapkārt ieskauj sēklu.

Tur, stiebrā, dzīvība plūst cauri visam stiebram. Bet, kad tā sasniedz ziedputekšņus, tā ir koncentrētāka. Bet, kad tā sasniedz sēnālu, tā jau ir tur kā sēkla, un tai ir teju vai sēklas forma.

Jēzus pateica mums, kas notiks pēdējā dienā: "Tā būs tik līdzīga, ka pieviltu pat pašus izredzētos, ja tas būtu iespējams." Bet tad no turienes iznāk Sēkla. Un sēnāla...dzīvība atstāj sēnālu. Un sēnāla ir nesējs, un, lūk, kas ir bijušas mūsu konfesijas – nesējs. Lutērs, Veslijs, pentakosti. Bet tagad ir pienācis laiks parādīties Sēklai. Skatieties, skatieties, vienkārši...

99 Viņa nebija tā Sēkla, Marija tā nebija. Sēnāla, vārpa un stiebrs bija tikai kādas Vārda daļas nesēji, nevis viss Vārds! Lutheram bija taisnošana; Veslijam bija svēttapšana; Pentakostiem bija dāvanu atjaunošana. Bet, kad atnāca Vārds...

Lūk, viņi varētu uzrādīt, ka taisnošana glābs cilvēku. Vai jūs tam ticat? Protams, tas bija Vārda nesējs, tieši tāpat, kā es ticu, ka stiebrs ir daļa no kvieša. Pavisam noteikti, taču tas ir nesējs. Tā nav dzīvība.

Tad atnāca svēttapšana. Cik daudzi tic svēttapšanai? Ja jūs ticat Bībelei, jums tai ir jātic. Protams. Tātad tas joprojām nav... Tas ir mazliet līdzīgāks... Tas ir par diviem vārdiem vairāk.

Bet tad nāk pentakosti, dāvanu atjaunošana. Runāšana mēlēs, viņi sauca to par sākotnējo Svētā Gara pierādījumu. Runāšanu mēlēs viņi sauc par sākotnējo pierādījumu, kas atnesa (ko?) sēnalu, bet viņi kļuva par konfesiju.

Bet, kad tu sāc teikt: "Es un Mans Tēvs esam viens" un tās pārējās lietas, tad sēnala no tās atdalās. Bet īstenā, patiesā Līgava-Draudze dzemdinās visu Dieva Vārdu Tā pilnībā un Tā spēkā, jo Viņš ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi.

Ievērojiet, tā Sēkla atradās Marijas klēpī.

100 Tomēr, kad šī Sēkla tika dota pasaulē, tā teica: "Es esmu nācis, lai pildītu Tā gribu, kas Mani sūtījis. Es un Tēvs esam Viens. Ja Es nedaru Viņa darbus, tad neticiet Man." Lūk, kur bija tā Sēkla. "Kas no jums var mani nosodīt par neticību? Es esmu darījis to, ko Bībele ir apsolījusi. Dievs to ir apstiprinājis caur mani." Viņš sacīja: "Kurš tagad var man kaut ko pārnest?" Saprostat?

Bet tā Sēkla Marijā (sēnalā), tā bija tuvu tam, lai būtu Tā, bet tā nebija. Tomēr tā bija viņas klēpī.

101 Ievērojiet, un pentakostu periodā... Cauri luterāņu periodam, cauri Veslija periodam, tas pats ir bijis arī cauri šim pentakostu periodam.

Tagad paskatieties. Bet, atveroties septiņiem zīmogiem (Atklāsmes grāmatas 10. nodaļā), visam Vārdam atkal ir jāatdzimst manifestācijā un jābūt apstiprinātam ar Dieva Garu pilnīgā spēkā, kā tas bija, kad Viņš bija šeit uz zemes; izpaustam tādā pašā veidā, darot tās pašas lietas, ko tas darīja, kad tas bija šeit, uz zemes. Āmen! Vēstulē Ebrejiem 13:8 ir teikts: "Jēzus Kristus ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi."

Lūkas Evaņģēlijā 17:30 Jēzus sacīja: "Pēdējās dienās, kā tas bija Sodomas dienās, kad Cilvēka Dēls atkal atklās Sevi, tas būs tas pats."

102 Pasaule ir Sodomas stāvoklī. Un draudze ir iegājusi Sodomā kopā ar to, kā Lats un viņa sieva.

Un es saku, ka kaut kur šajā pasaulē ir izredzētā Draudze, kas iziet un paiet maliņā no tā visa. Un tās uzmanību ir piesaistījusi Dieva izpausme. Mēs dzīvojam pēdējās dienās.

103 Sēnala ir nodevusi savu spēku Sēklai. Tā ir izgājusi; tā bija laba sēnala, bet tā ir nokalpojusi savu laiku. Redziet, tā ir Vārda Līgava Vārda Līgavainim!

104 Ābrahāma, Īzaka un Jēkaba dabiskajai sēklai un...jeb, pareizāk, Ismaēla dabiskajai sēklai, Īzaka dabiskajai sēklai un tā tālāk, tai bija jāiekrīt zemē, lai varētu izcelt to otro...izcelt Jēzu.

Un tā arī visām pārējām sēklām ir jāizkalst...tas ir, ir jāizkalst sēnalām un ir jāizkalst ziedputekšņiem; un viss nomirst, lai Sēkla varētu sevi atražot.

105 Šādā veidā tas ir noticis visos periodos; konfesijas ir bijušas nesējas daļai no tās, daļai, kas ir Vārds, jo tas bija apslēpts no gudrajiem reformatoriem...tas ir, aizzīmogots tiem līdz ērgļu perioda atnākšanai. Tā saka Bībele. Tieši tā. Jo tas mums ir apsolīts Maleahija 4. nodaļā. Tieši tā, tas ir apsolīts. "Viņš ir apslēpis to no gudro un prātnieku acīm."

106 Tā kā mēs tikko izpētījām Atklāsmes grāmatu, mēs ieraudzījām, ka katrs...visi šie trīs vēstneši...šie dzīvnieki [dzīvās būtnes-Tulk.], kuri iznāca, ka katrs no tiem precīzi atbildā Luteram, katrs no tiem precīzi atbildā tam nākošajam, kas ir vērsis un tie dažādie Bībeles dzīvnieki; tie iznāca taisnošanā, svēttapšanā, pat pentakostos. Bet ceturtais bija ērglis, tā tas ir, un Dievs viņu uzcēla šajā periodā. Tāpēc tam ir jānāk šajā periodā, lai tas būtu pareizi, tieši tā, tiek piepildīts ērgļa apsolījums no Maleahija 4. nodaļas.

107 Jēzus nebija no Marijas, bet nāca caur Mariju, tāpat kā dzīvība atnāk caur sēnalu.

108 Lūk, daudzi no jums, labie katoļu brāļi vai māsas, kas esat šeit šovakar, varbūt domā, ka Marija bija "Dieva māte", kā jūs viņu saucat. Kā viņa varētu būt Dieva māte, ja Dievam nav ne sākuma, ne gala? Saprotat? Kas tad bija Dieva Tēvs, ja viņa bija māte? Saprotat?

Viņš bija viņas Radītājs, bet viņa nebija Viņa radītāja. Viņš radīja pats Sevi Marijas klēpī, nevis bija viņas radīts. Tas bija Viņš, kas radīja Sevi. Viņš nebija no viņas, bet viņa bija no Viņa. Tā tas ir. Bībele mums māca, ka: "Visas lietas bija Viņa radītas," saprotiet, "un nebija radīts nekas, kas nebūtu Viņa radīts." Kā gan Viņam... Kā gan Viņam varēja būt māte, ja Viņš pats ir Dievs?

109 Tātad šeit mēs redzam patiesā prototipa patieso atklāsmi. Trīs sievietes bija dabiskās sēklas nesējas, līdz tā nobrieda, kļūstot par Jēzu. Kā... Ismaēls tāds nevarēja būt, jo faktiski viņš bija dzimis, kā mēs šodien uzskatītu, ārpus laulības, jo viņš bija kalpones dēls. Pēc tam nāca nedaudz Viņam līdzīgāks, līdzīgāks Jēzum, tas ir, nāca Īzaks. Taču tas joprojām nebija tas, jo viņš bija dzimis no Sāras un Ābrahāma dzimumattiecībām. Bet tad uzradās Marija, un caur dzimšanu no jaunavas tika dzemdēts Jēzus Kristus. Tā tas ir. Dievs, Vārds, kas tapis miesa.

110 Un tā, skatieties. Tās bija trīs sievietes. Šeit ir trīs sievietes, kas simbolizē draudzes. Sievietes vienmēr simbolizē draudzes. Un tās attēlo trīs konfesionālos periodus, nesējus, kam arī ir jānomirst un jāizkalst, tieši tāpat kā sēnalai un pārējam, lai dotu vietu Sēklai. Sēkla nevar būt laba...pareizāk sakot, tā nevar nogatavoties, kamēr nav pilnīgi izkaltusi sēnala, stiebrs un lapas. Tā tas ir. Tā izsūc pilnīgi visu dzīvību, kas ir tajos, āmen; tā ir viss, kas bija tas, un vēl vairāk.

111 Jūs to nevarat! Tagad ir Sēklas laiks jeb Līgavas laiks. Sēnalas ir mirušas. Sēnalas ir izkaltušas. Tas ir jaunavīga Vārda, kam neviens nav pieskāries, laiks. Tā ir jaunava, atcerieties, jaunavīga Vārda laiks. Ja jūs ieliksiet to kādas konfesijas rokās, tas noteikti nebūs jaunavīgs, tas būs cilvēku apstrādāts, kad jūs tiksiet pie tā. Bet Dieva draudze ir konfesijas neskarta. Aleluja! Tas ir jaunavīgi dzimušais Dieva Vārds, kas ir izpaudies, Jēzus Kristus, tas pats vakar un šodien, un mūžīgi. Aleluja! Cik...cik brīnišķīgi! Es to mīlu. Es tam ticu. Es zinu, ka tā ir Patiesība. Tam neviens nepieskārsies. Tur nebūs nekādu konfesionālo cilvēcisko darbību Līgavas jaunavīgajā piedzimšanā. It nemaz! Viņa ir...Viņai ir Dieva pavēlēts iziet no tādiem: "Nepieskarieties viņu nešķīstībai, viņi ir kļuvuši par maitu lijām."

112 Es tikko kaut ko atcerējos. Viendien, braucot no sapulces Fīniksā un dodoties uz Tūsonu, Svētais Gars kaut kam pievērsa manu uzmanību (es runājos ar sievu, bet bērni gulēja automašīnas aizmugurē, bija jau vēls), pievērsa manu uzmanību kādam vanagam, un es kādu brīdi to vanagu pavēroju un izpētīju. Viņš ir pats piemērotākais mūsdienu draudzes prototips.

113 Nu, vanags, kā mēs visi zinām, ir zaudējis savas sākotnējās radīšanas identitāti. Pilnīgi pareizi. Reiz vanags bija līdzīgs ērglim, savam lielākajam brālim, tāds bija vanags. Taču tagad viņš vairs nelido debesīs, lai medītu savu debesu mannu, bet ir kļuvis maigs. Viņš vairs nelido debesīs, bet lēkā pa zemi kā maitasputns; apsēžas uz telefona staba; lēkā apkārt, lai meklētu beigtus zaķus. Vanags netika radīts tam. Nē, viņš tika radīts, lai būtu līdzīgs ērglim.

Lūk, tieši tāpat kā draudze. Viņa tika radīta līdzīga ērglim. Viņai vajadzētu ieņemt savu vietu debesīs. Bet tā vietā viņa ir kļuvusi maiga. Viņa vairs nelido uz nezināmo, zilajās tālēs. It nemaz. Viņa ir atkarīga no savām modernajām apgūšanas, izglītības un teoloģijas metodēm kādā cilvēku radītā konfesijā; meklēdama beigtus, pussatrūdējušus zaķus, ko aiz sevis ir atstājis kāds cits. Pareizi. Lēkā turpat uz zemes, saprotiet, tā tas ir, vanags. Saprotiet, lūk, ko tas parāda.

Ērglis nav mainījies ne par mata tiesu. Viņš joprojām ir ērglis.

114 Viņš vairs nelido debesīs, vanags, viņš vairs nelido, lai noķertu sev svaigu mannu tur augšā, bet ir atkarīgs no tā, ko var atrast jau mirušu. Vanags teju vai nevar...viņam nebija paredzēts sēdēt uz zemes. Bet paskatieties uz vanagu šodien. Braucot pa ceļu, tu redzi, ka visur uz telefona vadiem sēž vanagi, kas meklē kaut ko...kaut ko jau nogalinātu, kaut kādu maitu. Viņš ir kļuvis tāds, ka viņa spārnos vairs nav spēka lidot. Viņš ir... Drīz viņš jau vispār būs uz zemes, nespēdams pacelties, jo viņš ir kļuvis maigs. Viņš vairs neizmanto savu spēku, kuru viņam ir devis Dievs.

115 Viņa īpašā iezīme bija planēt debesīs un vērot visu zem sevis, bet tagad viņš ir te lejā un pat nevar paskatīties uz augšu. Viņa prāts ir aizņemts ar beigtiem zaķiem, lai paskatītos, ko viņš varētu atrast uz ceļa; kādu skunksu, oposumu vai ko tādu, ko kāds ir notriecis. Viņš nav ērglis, bet viņš ir kaut kas līdzīgs.

Tāpat kā draudze, kas ir atkarīga no tās ēdiena, lai izglītos, un tā tālāk; miris uzturs, kas nomira pirms daudziem gadiem caur Luteru, Vesliju un pentakostiem, un ir sabojājies, kaut kas, ko ēda viņi. Viņa skatās pagātnē uz cilvēka radītu ticības mācību tā vietā, lai lidotu augšup Vārda debesīs, kur: “Tiem, kas tic, visas lietas ir iespējamās.”

116 Viņš ir pārņēmis klijāna paradumus. Tās maitas tika atstātas maitu lijām, pasaulei. Izglītība un tamlīdzīgas lietas tika atstātas pasaulei, nevis draudzei. Viņš ir kļuvis tik maigs, ka viņš vairs nav... Viņš vairs nav spēcīgs. Viņš nevar pacelties augšā skarbajās debesīs, kur “viss ir iespējams tiem, kas tic”.

Viņš atlaižas krēslā un saka: “Nu, doktors *tāds un tāds* sacīja, ka... Mana konfesija tam šādi netic.” Ak tu, izkropļotais vanags, baidies izlauzties līdz Dieva apsolījumiem!

Tu saki: “Nu, brīnumu laiks ir beidzies.”

117 Tu esi ļengans. Tu baidies izmantot savus spārnus un lidot uz turieni. Vai tu esi kļuvis pārāk ļengans lūgšanu sapulcēm? Vai esi nonācis līdz tam, ka baidies nostāvēt vairāk par desmit minūtēm pie altāra?

118 Lēkā apkārt kā maitu lija, ēzdams uz zemes guļošo, beigto maitu! Tieši tā. Viņš ir pārāk maigs, lai dotos tajos skarbajos augstumos. Viņš lēkā kā maitu lija un ēd maitēdāju barību (Lūk, kas tas ir. Pareizi.), līdz sāk izskatīties pēc maitu lijas. Viņš uzvedas kā maitu lija. Viņš vispār vairs nav vanags. Viņš vairāk izskatās pēc maitu lijas nekā pēc vanaga. Vanagam ir paredzēts lidināties, nevis sēdēt uz telefona staba un meklēt beigtus zaķus, un tad nolaisties lejā un lēkāt pa ceļu kā maitu lijai. Saprotat?

119 Aptuveni tāpat šodien ir arī ar draudzi. “Kāda jēga lidot tur augšā un lidināties, ja es varu dabūt zaķus arī šeit?” Bet tie ir miruši, tie ir satrūdējuši, tie ir samaitājušies. Reiz tie bija labi; tāda bija arī luterāņu, Veslija un pentakostu mācība. Kāpēc tu barojies kā maitu lija? Katru nakti Izraēla bērniem, kamēr viņi bija ceļā, no debesīm krita jauna manna; viss, kas palika pāri, samaitājās. Būdami laukos, mēs mēdzām teikt: “Tajā ir tārpī.” Šodien mūsu pieredzē ir pārāk daudz šo tārpū, mūsu reliģijas ir atkarīgas no tā, ko ir sacījis kāds cits, ko ir teicis kāds cits, un: “Tas apsolījums ir kādam citam laikam.”

120 Nesen pie manis uz mājām atnāca kāds cilvēks, baptistu sludinātājs, un teica: “Zini,” teica, “es vienkārši gribētu tevi nedaudz izlabot.”

Es teicu: “Kur?”

Teica: “Tu mēģini mācīt apustulisko mācību šajā periodā.” Teica: “Apustuļu periods ir beidzies.”

121 Es sacīju: “Kad?” Saprotat? “Es tev pateikšu, kad tas sākās, bet tu man pateiksi, kad tas beidzās.” Es sacīju: “Vai tu tici Vārdam?”

Viņš teica: “Jā.”

122 Es teicu: “Labi. Un tā, vai tu tici, ka apustuliskais periods sākās Vasarsvētku dienā?”

Viņš sacīja: “Jā.”

123 Es teicu: “Tādā gadījumā tas runātājs, apustulis Pēteris, teica šos vārdus.”

Un atcerieties, Jēzus teica: “Kas no tās atņems kādu vārdu vai pievienos tai kādu vārdu, viņa daļa tiks izņemta no Dzīvības Grāmatas,” tas ir kāds sludinātājs vai kāds, kura vārds ir ierakstīts tajā Grāmatā.

Es sacīju: “Pēteris sacīja: 'Atgriezieties visi no grēkiem un tieciet kristīti Jēzus Kristus Vārdā grēku piedošanai, un jūs saņemsiet Svētā Gara dāvanu.' Jo šis apsolījums ir jums un jūsu bērniem, un tiem, kas ir tālu, ko Tas Kungs, mūsu Dievs, pieaicinās.' Tātad, kad tas beidzās? Tas joprojām turpinās.”

Tas ir bariņš vanagu, kas kļuvis par klijāniem un lēkā apkārt uz kādas citas beigtas maitas, kas tika nokauta viņiem kādā citā periodā. Pareizi. Tā vairs nav svaiga manna no debesīm. Viņi to negrib. Viņi negrib... Viņi nevar rīkot lūgšanu sanāksmes. Kas tie par ērgļiem; maigi, nevis skarbi; viņi tikai lēkā apkārt.

124 Tāda ir arī mūsdienu konfesija, kas ir atkarīga no kādas cilvēka radītas teoloģijas izglītības, kura ar skaidrojumiem atmet visas šīs lietas, un viņi to pieņem. Viņi nepieņem Vārdu, kas saka: “Jēzus Kristus ir tas pats vakar un šodien, un mūžīgi.” Viņi nepieņem Maleahijas 4.[3.] nodaļu. Un viņi nepieņem arī visus tos citus apsolījumus, kas attiecas uz šo dienu un runā par šo draudzes periodu. Kā sacīja pravietis: “Vakarā būs gaisma,” viņi to nepieņem. Viņi grib lēkāt apkārt uz tā, ko pirms simts gadiem nokāva kāda pentakostu organizācija, ēdot pussapuvušu mannu. Tā tas ir! Tā nav laba!

125 Ievērojiet, draudze ir tik miesīga, tā barojas ar pasaulīgu maitu, šīs pasaules mirušajām lietām, gluži kā maitu lija. Draudzes politika – viņi neļauj Svētajam Garam sūtīt cilvēku uz kādu draudzi; viņi grib spēlēt politiku un paskatīties, vai tā konfesija viņu pieņems vai nē. Tā tas ir. Viņi ir kā šī pasaule. Viņi ģērbjas kā pasaule. Viņi izskatās kā pasaule. Viņi uzvedas kā pasaule. Viņi ir maitu lijas kā šī pasaule. Viņi ir slinki, maigi, iet uz kompromisu. Tas arī viss.

Vai esat kādreiz redzējuši ērgli, kas iet uz kompromisu? It nemaz! Viņā nav nekādu kompromisu! Tāds ir arī īsts kristietis. Viņš nav maigs. Viņš medīs, līdz viņš to atradīs. Āmen! Tieši tā! Viņš atradīs savu Gaļu. Viņš grib svaigu mannu. Viņš ķersies klāt un raks, līdz to atradīs. Viņš lidos arvien augstāk un augstāk. Ja šajā ielejā nekā nav, viņš pacelsies nedaudz augstāk. Jo augstāk tu celies, jo vairāk tu redzi. Tāpēc ir pienācis laiks šī laika ērgļiem sākt lidot augstāk, iedziļināties Dieva apsolījumos, nevis dzīvot no maitu liju barības, kas tika nogalināta pirms daudziem gadiem; izejiet no tā.

126 Politika, ievēlēšana un izslēgšana, runāšana par *to, šito* vai *to*, un Svētajam Garam vairs nav nekādas teikšanas draudzē. Vairs nekādu lūgšanu sanāksmju, nekādu mocību ar Dievu, lai piepildītu Viņa Vārdu! Vairs nekādas ticības, ka Vārds joprojām ir tas pats vakar un šodien, un mūžīgi! Viņi vienkārši kļūst par maitas lijam, uztaisa kādu konfesiju, ieraksta savu vārdu reģistrā; un viņi kļūst slinki un ļengani un atlaižas tur krēslā, fiksminādamies par kaut kādu beigtu maitu. Un tomēr viņiem vajadzētu būt vismaz vanagam, kas ir tuvs brālis ērglim, pravietim, kurš atnesa patieso Vārdu un izpauda to.

127 Paļaujas uz pussapuvušu, cilvēka izdomātu teoloģiju. No kurienes viņš to iegūst? Kaut kādā cilvēciskā svētdienas skolas mācību programmā, ko viņam kādā seminārā nokāvis kāds izglītotājs, stāstot viņam, ka: “Brīnumu laiki ir beigušies. Nav tādas lietas kā kristība ar Svēto Garu. Tās visas ir muļķības.” Vai jūs gribat teikt, ka ērglis kaut ko tādu ēstu? Viņš to nevarētu. It nemaz!

128 Tāpat arī kristietis neēdīs to mirušo maitu no vecajām konfesionālajām mācībām un tamlīdzīgām lietām. Viņi grib Dieva Vārdu, svaigu, šīs stundas apsolījumu. Dievs apsolīja zaķus Lutera laikā. Viņš apsolīja ko citu citā laikā. Bet tagad Viņš mums ir apsolījis sātīgu maltīti, pilnu septiņu ēdienu ēdienkarti, jo visi septiņi zīmogi ir atvērti un viss ir gatavs Dieva Vārdam, tiem, kas spēj pieņemt...

129 Vanagi, bet lēkā kā klijāni. Ak vai! Tikai padomājiet, kā tas...kāda izšķiroša stunda. Gluži tāpat, kā tas vanags jau sen ir zaudējis savu vanaga identifikāciju, tā arī draudze jau sen ir zaudējusi identifikāciju, ka viņa ir mazākais brālis ērgļiem, Dieva praviešiem.

Reiz tas bija patiesā Vārda, taisnošanas nesējs, tad tas kļuva par svēttapšanas nesēju, pēc tam tas kļuva par kristības ar Svēto Garu, par dāvanu atjaunošanas nesēju. Bet, kad viņš aiziet un atgriežas, cenšoties ēst kaut ko...citas dienas mannu, tā ir sapuvusi, tā vairs nav laba.

Īstens šīs dienas ērglis zina, ka toreiz tas bija labi. Bet mums tas ir un vēl klāt kaut kas cits, līdz Jēzus Kristus parādīsies Sava spēka pilnībā, kā Viņš ir apsolījis šai pēdējai dienai.

130 Tagad viņa ir izkaltusi sēnala. Tas ir beidzies. Dieva Gars ir izgājis viņai cauri. Tā tas ir. Un viņa nebūs... viņa nebūs mantiniece kopā ar apstiprināto Sēklas Vārdu. Viņa noteikti nebūs. Viņa nebūs aizraušānā. Viņa būs draudzes locekle, varbūt iznāks otrajā augšāmcelšanā, tiks tiesāta saskaņā ar to, ko bija dzirdējusi.

Ja šovakar tu esi šeit un esi tikai draudzes loceklis, kāds spriedums tevi sagaida, kad mums visiem būs tur jāstājas un jāapliecina, ka tu dzirdēji patiesību? Saprotat?

Viņa vairs nepaceļas debesīs, nezināmajā, pārdabiskajā, kur ir spēki un augstumi un kur Dieva Mūžīgā Vārda apsolījumi ir padarījuši iespējamās visas lietas tiem, kas tic. Viņa tam neticēs. Viņa saka... Viņa atkal apsēžas uz telefona vadiem un saka: “Mana konfesija saka, ka tiem zaķiem nav ne vainas.” Lai gan tajos jau ir tārpī, tomēr: “Tiem nav ne vainas,” redziet. Viņa paļaujas uz to.

131 Pentakosti ir līdzīgi savai konfesionālajai maitu lijas māšai, kas tagad pavisam noteikti sēž lielajā “bezdievīgo padomē” klausoties, kā viņu pasaulīgie politiskie vadītāji baro viņu ar maitu liju barību, ar beigtajiem zaķiem, ar kaut ko, kas notika pirms piecdesmit gadiem. Tieši tāds ir vasarsvētku draudžu stāvoklis. Ak vai!

132 Tieši tāpat kā Sāra caur paņemto Hagari mēģināja īstenot to pārdabisko, kas bija apsolīts, tā arī draudze mēģina īstenot atmodu. Mūsu lielie evaņģēlisti šodien visās valstīs: “Atmoda mūsu laikā! Atmoda mūsu laikā! Jūs visi, metodisti, baptisti, pentakosti, visi sanāciet kopā.” Kā gan var notikt svaigas mannas atmoda ar vecu, mirušu maitasputnu ēdienu? Kā tā var atnākt, atmoda mūsu laikā?

Tā atmoda būs tik maza, ka viņi nemaz nesapratīs, ka tā notika.

133 Pentakosti sacīja: “Ak, notiks kaut kas varens!”

Tas notiek, bet viņi to nezina. Saprotiet, tā tas ir. Saprotat? Tieši tā. “Jo, kur ir kautķermenis, tur sapulcēsies ērgļi,” tik droši, kā pastāv pasaule. Saprotat? Tieši tā tur ir teikts. Kas ir kautķermenis? Vārds. Viņš ir tas Vārds, mirušais ķermenis, Kristus! “Kristus tevī” tas pats vakar un šodien, un mūžīgi. Cik tas ir patiesi!

134 Sāra, cenšoties panākt, lai visi apsolījumi piepildītos, redziet, lielā...kā šodien draudze: “Liela atmoda mūsu laikā,” (caur ko?) caur sagrozītu apsolījumu. Kā jūs to izdarīsiet, ja Dievs nekad nav svētījis nevienu organizāciju?

Viņš nekad nav lietojis organizāciju. Kad sāka skanēt vēstījums un viņi organizējās, tas turpat uz vietas nomira. Es izaicinu jebkuru vēsturnieku parādīt, kur tas atkal būtu uzcēlies. Tas turpat nomira, un tur arī palika. Dievs vienkārši izgāja no tā nesēja un iegāja citā; izgāja no luterāņiem, aizgāja uz metodistiem; izgāja no metodistiem un aizgāja uz pentakostiem; tagad Viņš ir izgājis no pentakostiem un iegājis Sēklā.

135 Jo tai ir jābūt Sēklai. Jūs nevarat apiet dabu. Tur vairs nav nekā cita, kur tam īstenoties, kā vien Sēkla, tāpēc Sēkla atražos pati sevi. Viņš ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi; tas pats Uguns Stabs, kas rāda tās pašas zīmes, tas pats spēks, tas pats Dievs, tie paši brīnumi, tas pats, apliecinot Vārdu un Bībeli, precīzi. Viņš ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi. Tā ir Viņa vadība šovakar. Lai Dievs palīdz mums to redzēt un tam ticēt! Protams!

136 Redziet, Sāra (draudze) izvēlējās Hagari. Tas nedarbojās. Vai ne? Nē. Viņas pašas izvēlētā grupa nedarbosies arī šodien. Doktoru un Ph.D. un L.L.D. doktoru grādi to nespēj. Visi nesēji cieš neveiksmi.

Luters cieta neveiksmi, tāpat kā Hagare. Ko izdarīja Hagare? Hagare atdeva savu dēlu citas sievietes aprūpē (vai pareizi?), lai tā viņu audzinātu. Hagare rīkojās šādi, viņa atdeva savu dēlu, savu vienīgo dēlu, citas sievietes aprūpē, lai viņa, nevis viņa māte, viņu audzinātu. Tāpat rīkojās arī Lutera, kad viņš savu dēlu, taisnošanu, atdeva konfesijai, lai tā ar to paniekotos, pilnīgi pareizi, lai tā

viņu audzinātu.

137 Veslijs cieta neveiksmi tāpat kā Sāra, apšaubot, ka pārdabiskā dzimšana ir kristība ar Svēto Garu, tāpat kā izdarīja Sāra tur pie ozola. Kad Veslijs tika iepazīstināts ar pārdabisko...kad pienāca pentakostu periods un Veslijs tika iepazīstināts ar runāšanu mēlēs un visu pārējo, viņi smējās un uzjautrinājās par to. Jūs visi, Kristus draudze, un jūs, tā saucamie...un jūs, baptisti un prezbitērieši, jūs visi nepatikā saraucāt degunu par to un aizgājāt prom no tā. Pareizi. Ko tu izdarīji, Veslij? Tu pārdevi savu dēlu organizācijai, un tas nomira un gāja bojā. Pilnīgi pareizi.

138 Bet Vārds, patiesais Vārds virzījās uz priekšu. Tas nepalika tajā organizācijā. Tas devās tālāk uz pentakostiem un paņēma sev līdzī vērāk. Tas jau bija nobriedušāks Dēls, kā tā Sēkla, kas iekrita tajā klēpī, un pēc kāda laika tam sāka veidoties mugurkauls, tad sāka veidoties plaušas un galva, un kājas.

Un pēc kāda laiciņa pienāca brīdis, kad Viņš piedzima. Tā tas ir. Tieši tāpat arī draudze ir sasniegusi briedumu, tādā pat veidā.

139 Veslijs šaubījās, tieši tāpat kā Sāra pie tā koka. Viņa teica... Kad Tā Kunga eņģelis, kāds vīrs, tērpies kā...jeb eņģelis, tas bija pats Dievs. Elohims, ģērbies kā cilvēks, stāvēja tur putekļainās drēbēs un teica, ka Viņš ir devis apsolījumu; kad Sārai bija jau deviņdesmit gadu un Ābrahamam simts.

Sāra pasmējās pie sevis un sacīja: “Kā tas var būt, ja mums ar Ābrahāmu nav bijis, nu, mums nav bijis tādu ģimenes attiecību kā jaunajiem varbūt jau divdesmit gadus.” Viņai bija gandrīz simts gadu. Teica: “Vai man būs priecāties ar manu kungu, es esmu veca, un arī viņš ir vecs? Un viņa dzīvības straume ir mirusi, un mans klēpis ir izkaltis. Manas krūtis ir izsīkušas, manu piena dziedzeru vairs nav. Kā es varētu viņu dzemdēt?”

140 Dievs sacīja: “Es to apsolīju. Viņš tik un tā piedzims!”

141 Tāpat rīkojās arī Veslijs. “Kā mēs varam pieņemt to, ka viņi runā mēlēs un Dievišķo dziedināšanu, un visas šīs lietas? Tas nav domāts mums šajā laikā.”

142 Dievs teica: “Es apsolīju, ka pēdējās dienās izliešu Savu Garu pār visu miesu.” Viņš apsolīja to darīt, un Viņš par spīti visam to izdarīja. Un Veslija draudze ar visām tās ziedputekšņu māsiņām – baptistiem, prezbitēriāņiem un Kristus baznīcu, un nācariešiem, svētuma piligrimiem, un ar apvienoto brālību, un ko nu vēl, turpat nomira līdz ar to. Bet draudze virzījās uz priekšu.

Un tā, ko izdarīja pentakosti? Organizējās, tieši tāpat kā sēnala. Viņi izdarīja to pašu. Viņi organizējās kopā, padarot sevi par sēnalu. Tā tas ir.

143 Pentakosti bija kā Marija. [Pārtraukums lentas ierakstā-Tulk.] ...vasarsvētkos, paskatieties, ko izdarīja Marija. Kāda bija Marijas kļūda? Reiz kādās vasarsvētku svinībās viņa sastapās ar ievērojamu cilvēku, priesteru grupu, kad viņas Dēls...viņa nekur nevarēja Viņu atrast. Tāpēc viņa devās atpakaļ, pavadot trīs dienas ceļā.

Viņa bija atstājusi Viņu. Tāpat kā mūsdienu draudze šodien apmēram piecpadsmit jeb divdesmit piecus...draudze atstāja Viņu pirms apmēram piecdesmit vai septiņdesmit pieciem gadiem.

144 Viņa atstāja Viņu Vasarsvētku svinībās. Marija devās atpakaļ kopā ar Jāzepu, trīs dienas meklējot Viņu. Viņa meklēja Viņu, bet nevarēja Viņu atrast.

Viņa atrada Viņu. Kur viņa to atrada? Viņa atrada Viņu templī, apspriežot Dieva vārdu ar priesteriem. Un tur, šo priesteru, šo godājamo cilvēku priekšā, Marija ļāva priekškarām nokrist. Viņa izdarīja tieši to, ko viņai nebūtu vajadzējis darīt.

Sauc viņu par Dievu...par Dieva māti? Mātei vajadzētu būt gudrākai par savu dēlu.

Un viņa sacīja: “Tavs tēvs un es esam tevi meklējuši ar asarām dienu un nakti.” Aha! “Tavs tēvs un es,” šādi apgalvojot, ka tā piedzimšana nebija pārdabiska, ka Jāzeps bija Jēzus tēvs. Viņa

noliedza pārdabisko piedzimšanu.

Pentakosti pieņēma runāšanu mēlēs. Viņi noliedza Vārda Piedzimšanu. Tieši to viņi darīja. Viņi pieņēma tikai kādu daļu, bet pārējo viņi nepieņēma. Viņi noliedza Vārda Piedzimšanu, tāpat kā to izdarīja Marija. Bet, skatieties, pēc Tā vairs nebūs nekādu organizāciju.

145 Paskaties uz pašu Vārdu, vēl divpadsmit gadus vecs, tikai mazmazītiņa lietīņa, kas joprojām atrodas sēnalā, Viņš sacīja: “Vai tad jūs nezināt, ka Man ir jād darbojas Sava Tēva lietās?” Vārds uzreiz izlaboja draudzi.

146 “Kādēļ tu to visu dari? Tu zini, ka tu nevari *to* darīt. Mēs aizvērsim savas durvis, mēs neļausim tev ienākt.”

147 “Vai tad jūs nezināt, ka Man ir jābūt Mana Tēva lietās?” Redzat? Protams, protams, tas īsteni pārdabiskais! Apburoši...

148 Viņa tikko apgalvoja, ka Viņš ir Jāzēpa dēls, parasts cilvēks; jeb kā to darīja pentakosti, viņi apgalvoja, ka Viņš ir “viens no trim”. Fjū! Es zinu, ka tas aizskar, “viens no trim”. Bet Viņš bija visi trīs Vienā. Bet pentakosti: “Ak, jā, Viņš ir Tēva, Svētā Gara Dēls, tā tad...” Ak vai!

Bet patiesais, īstenais Vārds runā skaidri un saka: “Tur nav nekādu trīs. Tur ir viens.” [Pārtraukums lentas ierakstā-Tulk.] Āmen. Vai jūs nezināt Dieva Vārdu? Netaisiet no Viņa trīs, bet Vienu.

149 Ievērojiet, ka pēc šīs sēnālas-nesēja vairs nebūs nekādu nesēju, mātes baznīcu, konfesiju.

150 Jo pēc sēnālas vairs nav nekā, ir atlicis tikai grauds. Vai pareizi? Tam ir jābūt Graudam. Tam ir jābūt tādā pašam, kas iekrita zemē, Jēzum Kristum, tam pašam vakar, šodien un mūžīgi; Gars nonāk pār Līgavu, lai darītu tās pašas lietas, ko darīja Viņš. Saprota? Tā atkal ir Grauda reprodukcija.

151 Vārds, vēl jauns, runāja pats par Sevi: “Vai jūs nezināt, ka Man ir jād darbojas Sava Tēva lietās?” Aha!

152 Tieši šeit ir šī vēstījuma noslēpums, precīzi: “Tēva lietas.” Kas ir Tēva lietas?

Vai varat iedomāties, kādas bija Tēva lietas Viņā? Piepildīt to, ko teica Jesaja: “Jaunava kļūs grūta.” Piepildīt arī šos Jesajas vārdus: “Klibais lēkās kā briedis,” un visas šīs lietas piepildījās. Kā sacīja Mozus: “Tas Kungs, jūsu Dievs, cels jums Pravieti no jūsu vidus, tādu kā es.” Tās bija Tēva lietas – piepildīt šo Vārdu.

Nu, ja tas izgāja caur šiem stiebriem, šīm dabīgajām sievietēm, tad kā ar šiem garīgo sieviešu, draudžu stiebriem? Draudzes ir sievietes jeb, pareizāk, *sievietes* nozīmē “draudzes”. Vai pareizi?

Kas tad notiek tagad? “Mums ir jād darbojas Tēva lietās,” sauktu Kviesis, Grauds. Tieši tā. Kas tam ir jā dara? Jāapstiprina Maleahijas 4. nodaļa, jāapstiprina Lūkas 17:30, jāapstiprina Ebrejiem 13:8, jāapstiprina Jāņa Evaņģēlijs 14:12, jāapstiprina viss Viņa Vārds. Jāapstiprina Ebrejiem... Tas ir, Atklāsmes grāmatas 10. nodaļa par septiņu zīmogu atvēršanu un Dieva noslēpumi; pat čūskas sēkla un viss pārējais, tas tiks izpausts; laulība un šķiršanās, un visi tie pārējie noslēpumi, kas visus šos gadus ir bijuši paslēpti zem pīlāriem no teologiem un pārējiem, bet nu ir pienākusi tā stunda. Lūk, kas ir Tēva lietas.

Vai jūs domājat, ka viņi to pieņemt? Viņi vēlas būt cienījami un saka: “Mūsu konfesija mums to nemāca.” Bet Bībele to māca. Tā tas ir.

153 Dievs apliecina, ka tā ir patiesība. Protams, tas piepildās šajā periodā, kad septiņi zīmogi... Vai vienkārši pierāda, ka konfesijas ir bijušas tikai nesēji; tā ir vēl viena Tēva lieta, pierādīt. Un Tēva lieta tagad ir parādīt jums, ka šīs konfesijas nav no Viņa. Tās ir cilvēku radītas sistēmas, kas noliedz Vārdu. Pareizi. Ievērojiet.

Jūs sakāt: “Nu, Marija, tā jaun...diženā jaunava!”

154 Pie krusta Viņš nesauca viņu par “māti”. Viņš nosauca viņu par “sievieti”, par nesēju, nevis par māti. Redzat? Patiešām, viņa bija Vārda nesēja, bet viņa nebija Vārds. Viņš bija Vārds. Ak, jā!

155 Ievērojiet arī to, ka viņa nebija identificēta ar Viņu augšāmcelšanā. Viņš nomira un augšāmcēlās, jo Viņš bija Vārds. Viņa bija tikai nesēja. Viņa nomira un joprojām atrodas kapā. Tā tas ir. Tāpēc viņa bija tikai nesēja, nevis Viņa māte, nevis Dievs. Viņa bija tikai nesēja, tieši tāpat kā draudzes. Tā tas ir. Tas parāda, ka viņa bija tikai nesēja, nevis Vārds.

156 Nobeigumā es pateikšu sekojošo. Ak, pentakostu vanagi, kas lēkājat apkārt kā maitas lijas, barojaties no pasaules, tāpat kā to dara tie pārējie, “izrādot ārēju svētbiļību, pietiekami, lai pieviltu pašus izredzētos, ja tas būtu iespējams, bet noliedzot tās spēku,” kā šeit saka pravietis. Lielisks piemērs tam, ko Dieva Vārds saka par to, kas notiks pēdējās dienās, Lāodikejas draudzes periodā, “kaila, akla, nelaimīga, nabadzīga, nožēlojama, un nezina to; apgalvodama, ka viņa ir liela un bagāta, un ka tai nekā netrūkst.” Un nezina, ka viņa ir pārmainījies no vanaga, pravietim līdzīga brāļa, lai stingri turētos pie Dieva Vārda; viņa ir pārtapusi par maitu liju un baro savus ļaudis ar mirušiem garīdzniecības zaķiem. Pilnīgi pareizi. Pamostieties! Ak! Vai! Kā jūs cerat tikt identificēti vai mantot kopā ar ērgļiem, ja kas tāds notiek šajā svarīgajā stundā, kad Aizraušana ir pavisam tuvu?

157 Ak, kristietī, ak, ticīgais, ja tu esi bijis tikai daļēji ticīgs, apmeklē turpmākās sapulces, kaut vai tikai uz brīdi. Vai tu to darīsi? Mums šeit ir kaut kas tāds, par ko, manuprāt, Tas Kungs vēlas, lai tu uzzinātu.

Ir jau vēls, es vairs nevaru turpināt. Man ir jābeidz un, varbūt, jāpabeidz rīt vakarā. Bet paklausieties, nolieksim uz brītiņu mūsu galvas.

158 Es negribu, lai jūs pievērstu uzmanību manis lietotajai gramatikai, bet vēlos, lai jūs uz brīdi pievērsāt uzmanību tam, ko es teicu. Esmu pārliecināts, ka tas bija pateikts pietiekami skaidri, lai jūs to saprastu, ja jūs to vēlaties. Ja jūs esat šeit šovakar un jums nav šādas pieredzes...

Es nesaku... Jūs teiksiet: “Es esmu dejojis Garā, es lēkāju visapkārt.” Jā, to pašu dara arī vanagi, tāpat kā vārnas un maitu lijas. Ne jau to es jautāju.

Ko tu ēd? No kurienes tu saņem savu ikdienas uzturu? Ar ko tu barojies – ar Dieva Vārdu vai ar kādu vecu, pirms daudziem, daudziem gadiem izmantotu maitu? Vai arī šovakar tava pieredze ir ar to, ko tu atradi pirms daudziem gadiem, vai arī šovakar tā ir svaiga un jauna, jauna manna, kas tikko nokritusi no debesīm, un tu baro ar to savu dvēseli, bet rīt meklē kaut ko labu un labāku? Ja ar tevi šādi nav, tad tagad, kad jūsu galvas ir noliektas un acis aizvērtas, un jūsu sirdis ir noliektas, uzdodiet sev šo patieso jautājumu. Un nevis man, bet Dievam, paceliet savu roku kā liecību, sakot: “Dievs, dāvā man tādu manas dvēseles un gara stāvokli, lai es varētu baroties tikai ar Dieva Vārdu.” Paceliet, lūdzu, savu roku, sakiet... Lai Dievs jūs svētī. Lai Dievs jūs svētī.

159 Es precīzi nezinu, cik daudz cilvēku šovakar ir šeit. Man ne pārāk labi padodas aprēķināt pūli, bet es teiktu, ka vismaz trešdaļa vai vairāk ir pacēlušī rokas, ka viņi vēlas, lai viņu dvēseles būtu atbilstošā stāvoklī. Tagad pieminēsim to lūgšanā, noliekdami savas galvas.

160 Dārgais Dievs, es esmu atbildīgs tikai par to, lai runātu Vārdu. Un caur šīm vienkāršajām līdzībām, caur šiem prototipiem cilvēki redz, ka tas viens nemantos kopā ar to otro. Un mēs zinām, ka pēdējās dienās būs cilvēki, kas tiks aizrauti debesīs, un daži no viņiem būs šeit, kad nāks Jēzus. Un mēs gaidām, ka Viņš atnāks vēl šovakar.

161 Un es domāju, ka trīsdesmit, apmēram pirms trīsdesmit vai trīsdesmit trīs gadiem es noņemtos ceļos, varbūt šādā vakara stundā, ap pulksten deviņiem trīsdesmit vai desmitiem, lūdzoties par tēvu, kurš bija pazudis. Šovakar, Kungs, es lūdzu par daudziem tēviem, daudzām mātēm, brāļiem un māsām. Vai tad Tu nebūsi žēlīgs, dārgais Dievs? Manam tēvam jau ir par vēlu kaut ko darīt ar to, viņš ir pametis šīs dzīves robežas. Un drīz, Kungs, mēs visi aiziesim pa to ceļu. Arī man ir jāiet pa to ceļu. Katram vīrietim un sievietei, zēnam un meitenei šeit ir jāiet pa to ceļu. Un mēs atbildēsim par to, ko mēs darām ar Dieva Vārdu.

162 Cik mazs tas cilvēks šķita Dāvīda acīs, kad tas viņu apsplaudīja! Cik mazi jutīsies tie cilvēki, kas apsplauda Jēzu, Vārdu, kad Viņš atkal atgriezīsies, un tie, kas Viņu caurdūra! Cik mazi jutīsies tie cilvēki, kas var aiziet no šejienes un pat redzēt...ne tikai kaut kādos lielos grieķu vārdos un tamlīdzīgi, bet pat vienkāršajā dabā, kas mums māca Dievu Radītāju; tur var redzēt Vārda nesējus un redzēt pašu Vārdu, un zināt, kurā stundā mēs dzīvojam un ka ir pienācis plaujas laiks!

163 Dārgais Dievs, neļauj mums pagriezt Tam muguru kādas pasaules muļķības dēļ, bet ļauj mums šovakar pieņemt Viņu no visas sirds. Kungs, radi manī labu garu, Dzīvības Garu, lai es varētu ticēt visiem Taviem Vārdiem un pieņemt Jēzu, Vārdu, kas ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi, un ticētu šodien tai daļai, kas ir atvēlēta šim periodam. Dāvā to, Kungs. Es lūdzu to Jēzus Vārdā.

164 Un tagad es jautāšu ikvienam no jums, kas esat šeit un domājat par to ar dziļu patiesumu. Mums nav baznīcas, kurai jūs varētu pievienoties. Mums šeit ir baseins, kurā var kristīties: “Un visi, kas ticēja, tika kristīti,” ja jūs vēl neesat kristīti ar kristīgo kristību. Tas nenozīmē aplacīšanu, aplaistīšanu, bet tas nozīmē iegremdēšanu. Nevis Tēva, Dēla un Svētā Gara titulos, bet gan “Jēzus Kristus” Vārdā, kā tika kristīta visa draudze, līdz katoļu baznīca 303. gadā ieviesa trīs dievus un trīs kristību formas, trīsvienības titulos. Ja jūs to vēl neesat izdarījuši šādi, rīt no rīta desmitos jūs tur gaida drēbes un pārējais.

165 Vai tad jūs neatnāksiet, lai pievienotos Jēzum Kristum, nevis mums? Mums pat nav šeit draudzes, lai rūpētos par jums. Ejiet uz jebkuru draudzi, uz kādu vien gribat, lai arī no kurienes jūs būtu, bet, lūdzu, ticiet šim Vārdam. Vai jūs tam ticat? Sakiet: “Āmen.” [Sanāksme saka: “Āmen.”] Lai Dievs jūs svētī. Lai jūs...

166 Ja mēs varam jums kaut kā palīdzēt, mēs esam šeit, lai to darītu.

167 Un tā, es zinu, ka šeit ir slimie. Šovakar mums vairs nav laika lūgšanu rindai. Bet varbūt mums izdosies. Es gribu, lai katrs no jums kaut ko izdara manā labā. Jūs sēžat blakus kādam cilvēkam; uzlieciet tam cilvēkam savas rokas.

Un nav šaubu, ka jūs uzliekat roku ērglim, varbūt ērglim, kas kaut kur ir ēdis maitasputnu barību, bet nu viņam ir gana. Viņi to vairs negrib. Viņi vēlas no tā izkļūt. Viņiem tas viss ir noriebies. Viņi šovakar sēž šeit un redz, ko ērgļi patiesībā var ēst – Vārdu, un to, ka viņu vidū dzīvo dzīvs Kristus, parādot Sevi dzīvu, tādu pašu vakar, šodien un mūžīgi. Viņi negrib mantot kopā ar sēnalām; tās tiks sadedzinātas. Visi salmi un pārējais tiks sadedzināti. Kombains nāk, lai izkultu kviešus. Jūs gribat būt kvieši.

168 Daži no viņiem ir slimi, daži ir fiziski slimi. Es gribu, lai tu lūdzies, ērgli. Lūdzies tur par savu brāli un māsū ērgli, tāpat kā es lūdzu par tevi no šejienes. Lai Dieva Gars nonāk pār jums.

169 Atcerieties, ka es jums dodu ērgļu barību, Dieva apsolījumu. Viņš sauc Savus praviešus par “ērgļiem”. Viņš sauc Sevi par Ērgli, Viņš ir Jehova Ērglis. Un, kamēr jūs esat uzlikuši viens otram rokas, lūdzieties par viņiem.

170 Mūsu Debesu Tēvs, Tavs Vārds saka, ka pēdējais rīkojums, ko Tu devi Savai draudzei, bija: “Ejiet pa visu pasauli un sludiniet Evaņģēliju,” galvenais rīkojums, “kas ticēs un tiks kristīts, tas tiks izglābts, bet, kas neticēs, tas tiks nosodīts. Šīs zīmes sekos tiem, kas tic: Manā Vārdā tie izdzīs ļaunos garus; tie runās jaunās mēlēs; ja viņi iedzers ko nāvējošu, tas viņiem nekaitēs; ja viņi paņems rokās čūskas, tās viņiem nekaitēs; un, ja viņi uzliks rokas slimajiem, tie izveseļosies.”

Ak, Jehova Ērgli, pabaro šovakar savus mazuļus ar šo Vārdu, Kungs. Viņiem ir vajadzība. Tas ir tas uzturs, kas viņiem ir vajadzīgs. Tieši tas viņiem ir vajadzīgs – zināt, kas ir tas Ēdiens, kas ir TĀ SAKA TAS KUNGS.

171 Tu apsolīji, ka, ja viņi uzliks viens otram rokas, viņi kļūs veseli. Kungs Dievs, noņem tagad no mums visas šaubas un maitasputnu domāšanu. Un mēs nopietnībā barojamies ar ērgļu barību, Dieva Vārdu.

172 Lai aiziet ikviens nešķīsts gars, kas ir šajos cilvēkos, ikviens šaubu gars, ikviens baiļu gars,

ikviena konfesionāla nebrīve, ikviens slikts ieradums, ikviena kaite, ikviena slimība, kas ir cilvēku vidū. Jēzus Kristus Vārdā, lai tas iziet no šīs cilvēku grupas. Un lai viņi ir brīvi no šī brīža un turpmāk, lai viņi var ēst Ērgļu barību, kuru, mēs ticam, Tu sūtīsi mums šīs nedēļas laikā, Kungs, atverot šos zīmogus un parādot mums noslēpumus, kas ir bijuši apslēpti kopš pasaules radīšanas, kā Tu esi apsolījis. Viņi ir Tavi, Tēvs. Jēzus Kristus Vārdā. Āmen.

173 Visi, kas tic un pieņem, celieties kājās, saki: “Es ticu. Es pieņemu. Es saņemu to, ko Dievs man ir apsolījis.” [Sanāksme pieceļas un atkārtoti teikto-Tulk.]

Lai Tas Kungs jūs svētī! Tas ir brīnišķīgi! Ikviens ir piecēlies! Cik labi!

Akordu, “*Viņu mīlu es*”. Nu tad nodziedāsim Viņam šo dziesmu: “*Viņu mīlu es, Viņu mīlu es, jo Viņš pirmais mani mīlēja.*” Tagad visi kopā.

Viņu mīlu es...

Ja jūs mīlat, paceliet savas rokas.

Viņu mīlu es,

Jo Viņš pirmais mani mīlēja

Un glābšanu man Golgātā

Viņš nopirka.

174 Ak, vai Viņš nav brīnišķīgs? [Sanāksme saka: “Āmen.”] Paspiedīsim viens otram roku. Brāli ērgli, vienkārši pagriezies, māsa, paspiediet rokas, kamēr mēs to dziedāsim.

Viņu mīlu es...

Brāli ērgli! Brāli ērgli! Brāli ērgli, kalpo Vārdam! Čārlij, kā tev klājas? Lai Dievs tevi svētī, brāli! Priecājos tevi redzēt! Lai Dievs tevi svētī, brāli. Lai Dievs tevi svētī, brāli ērgli. Lai Dievs tevi svētī.

Golgātā man nopirka.

Atkal pacelsim savas rokas pretim Viņam.

Viņu mīlu es, Viņu mīlu es,

Jo Viņš pirmais mani mīlēja...

Un padarīja tevi par ērgli!

Un glābšanu man Golgātā

Viņš nopirka.

175 Kā tu zināsi, kā pasaule zinās, ka tu mīli Jēzu? Kad mēs mīlam viens otru. Lūk, kā pasaule... Saprotiet, Dievs redz tavu ticību, bet pasaule redz tavu rīcību. Mīliet cits citu. Esiet mīļi cits pret citu. Runājiet viens ar otru. Esiet pacietīgi viens pret otru.

Un jebkuras citas pamācības, ko mēs varam sniegt, kristība, Svētā Gara meklēšana... Mums šeit nav nekādu telpu, kur to darīt, jūs saprotat. Aicinājums pie altāra; ja Dievs tevi ir pārliecinājis, ka tas ir pareizi, ka Jēzus Kristus ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi, un tu gribi ar Viņu apvienoties, tad ej un rīt kristies Viņa Vārdā. Tur būs vīri, kas tevi pamācīs. Mēs darīsim visu, ko mēs varam darīt, lai tev palīdzētu.

Viņu mīlu es, Viņu mīlu es

Jūs, kas šobrīd esat pie tālruņiem, Tūsonā, tur Kalifornijā, tur austrumos, paceliet savas rokas, tur... Slavējiet Viņu!

Un glābšanu man nopirka

Kurš atlaidīs cilvēkus? Lai brālis Nevils... Un tā, līdz rītdienas vakaram, es atstāju jūs brālim

Nevilam, mūsu draudzes ganam.

Sēkla nemantos kopā ar sēnalu

(The Seed Is Not Heir With The Shuck)

Šo svētrunu brālis Viljams Marions Branhams sludināja 1965. gada 18. februārī Džefersonvilā, Indiānas štatā, ASV. Ieraksts ar numuru 65-0218 ilgst 1 stundu 32 minūtes. No angļu valodas uz latviešu valodu tulkots 2023. gadā.